

СЛУЖ

НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СФРЈ“ излегува во издание на српскохрватски односно хрватскохрватски, словенечки и македонски јазици — Огласи според тарифата — Жиро-сметка кај Службата на општественото книговодство за претплата, посебни изданија и огласи 608-3-291-2

Четврток, 2 јули 1970

БЕЛГРАД

БРОЈ 28

ГОД. XXVI

Цена на овој број е 5,00 динари. — Аконтација на претплата за 1970 година изнесува 130 динари — Редакција: Улица Јована Ристика бр 1. Пошт. фак. 226 — Телефони: централа 50-931, 50-932, 50-933 и 50-934. Служба за претплата 51-732; Пропаганна служба 51-671

337.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ОСНОВНИОТ ЗАКОН ЗА ОПШТЕСТВЕНОТО ПЛАНИРАЊЕ

Се прогласува Основниот закон за општественото планирање, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 25 јуни 1970 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 24 јуни 1970 година

ПР бр. 915

26 јуни 1970 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател на Сојузната скупштина,
Маријан Бреџељ, с. р.

ОСНОВЕН ЗАКОН ЗА ОПШТЕСТВЕНОТО ПЛАНИРАЊЕ

И. Општи одредби

Член 1

Поаѓајќи од своите непосредни и трајни интереси работните луѓе и граѓаните во организациите на здружен труд, во интересните заедници и во општествено-политичките заедници (во понатамошниот текст: носителите на планирањето), со планирање врз самоуправни основа го предвидуваат, усогласуваат и насочуваат општествениот и економскиот развој.

Член 2

Носителите на планирањето го предвидуваат, усогласуваат и насочуваат општествениот и економскиот развој во услови на единствениот општествено-економски систем и пазар и социјалистичкото стоковно производство заради пораст на животниот стандард, знаењата и работните способности, за проширување на материјалната основа на општеството, за развивање на социјалистичките самоуправни односи, за обезбедување на социјална сигурност и меѓусебна солидарност, за остварување на рамноправноста на народите и народностите и за јакнење на одбранбената способност и безбедност на земјата.

Член 3

Планирањето се заснова врз научни анализи на можноста за оптимален развој, врз меѓусебно информирање на носителите на планирањето за тековните и можностите на развојот и врз нивна поставена аналитичка и планска активност (континуирано планирање), како и врз самоуправни спогодување и општествено договарање со кои носителите на планирањето непосредно ги усогласуваат своите и заедничките интереси.

Член 4

Учесници на самоуправниот спогодување во планирањето се организациите на здружениот труд, нивните асоцијации и интересните заедници, како и општествено-политичките заедници ако ги преземаат обврските на учесниците.

Учесници на општественото договарање во планирањето се општествено-политичките заедници како и организациите на здружениот труд, нивните асоцијации и интересните заедници чие учество во општественото договарање е од посебно значење за остварувањето на целите на развојот на општествено-политичките заедници.

Правата и обврските на учесниците на самоуправниот спогодување се утврдуваат со спогодба, а на учесниците на општественото договарање — со договор.

Учесниците се одговорни за извршување на обврските што произлегуваат од самоуправниот спогодби и општествените договори и се должни да ги усогласат своите општи акти со тие спогодби односно договори.

Носителите на планирањето, со закон, статут или општ акт ги утврдуваат условите и начинот на самоуправниот спогодување и општественото договарање.

Член 5

Носителите на планирањето самостојно ги донесуваат плановите и програмите на развојот (во понатамошниот текст: плановите) и во рамките на своите права и должности утврдени со уставот, законот и статутот преземаат мерки за нивно остварување.

Организациите на здружен труд и интересните заедници ги донесуваат плановите на начинот утврден со нивните статuti, а плановите на општествено-политичките заедници ги донесуваат нивните собранија.

Организациите на здружен труд и интересните заедници во рамките на своите асоцијации можат да донесуваат заеднички планови на начинот и под условите што се предвидени со нивните статuti или други општи акти.

Член 6

Организациите на здружен труд и интересните заедници ја утврдуваат политиката на развојот водејќи сметка за политиката на развојот на нивните асоцијации, на пошироките интересни заедници и на општествено-политичките заедници.

Член 7

Носителите на планирањето ја утврдуваат методологијата за изработка на своите планови и ги определуваат периодите за кои се донесуваат тие планови.

Со закон може да се пропише периодот за кој се донесуваат определени видови планови.

Сојузниот извршен совет го пропишува минималниот на заедничката методологија кон која носителите на планирањето мораат да се придржуваат при изработката на своите планови.

Член 8

Органите на организациите на здружен труд, на интересните заедници и на општествено-политичките заедници што ги донесле плановите се одговорни за навремено преземање мерки за остварување на тие планови.

Член 9

Стручните работи на планирањето во организациите на здружен труд и во интересните заедници се вршат на начинот утврден со нивниот статут или со друг општ акт.

Стручните работи на планирањето во општествено-политичките заедници ги вршат стручните служби, а вршењето на стручните работи на планирањето општествено-политички заедници можат да им го доверат и на соодветните научни и други организации.

II. Одредби за планирањето во општествено-политичките заедници**Член 10**

Со плановите на општествено-политичките заедници се утврдува општата политика на нивниот општествен и економски развој, политиката на развојот на стопанските и другите општествени дејности и подрачја, како и се предвидуваат средствата, методите и мерките за остварување на целите и задачите на политиката на развојот.

Општествено-политичките заедници во рамките на своите права и должности можат да ја утврдуваат намената и користењето на просторот.

Член 11

Плановите на општествено-политичките заедници поаѓаат од плановите на развојот на организациите на здружен труд, на нивните асоцијации и интересните заедници и од плановите на потесните општествено-политички заедници.

Член 12

Општествено-политичките заедници ја утврдуваат политиката на својот општествен и економски развој и во согласност со политиката на општествениот и економскиот развој на пошироката општествено-политичка заедница.

Член 13

Општествено-политичките заедници можат заеднички да донесуваат регионални планови со кои се утврдува политиката на општествено-економскиот развој на определени подрачја односно на развојот на одделни дејности на определени подрачја.

Член 14

Плановите на општествено-политичките заедници се донесуваат на предлог од политичко-извршните органи на собранијата на општествено-политичките заедници во вид на општествени планови како посебни акти.

Кон предлозите на плановите се прилага соодветната документација што служела како основа за утврдување на политиката на развојот што ја содржат предлозите на плановите.

Нацртите на плановите на општествено-политичките заедници се ставаат на јавна дискусија.

Собранијата на општествено-политичките заедници можат да одлучат да се стават на јавна дискусија и другите документи што се изработени пред нацртите односно пред предлозите на плановите, а што служеле за изработка на тие нацрти односно предлози на планови.

Член 15

Органите на општествено-политичките заедници, што се грижат за остварувањето на плановите, се должни да му предложат навремено на собранието на општествено-политичките заедници донесување на прописи и други мерки потребни за

остварување на тие планови, односно самите да донесат такви мерки, во рамките на своите права и должности.

Член 16

Политичко-извршните органи на собранијата на општествено-политичките заедници се должни да му поднесуваат на собранието во определени временски растојанија извештај за остварувањето на плановите.

Ако политиката на општествениот и економскиот развој утврдена во плановите не се остварува, овие органи се должни да ги анализираат причините, за неосстварувањето на плановите и во рамките на своите права и должности да преземаат и да предлагаат мерки кои би требало да се донесат заради нивното остварување.

Ако се анализата на причините се утврди дека политиката на општествениот и економскиот развој не ќе може да се оствари, овие органи се должни да предложат донесување на соодветни измени и дополненија на плановите.

Член 17

Организациите на здружен труд, нивните асоцијации, интересните заедници, општествено-политичките заедници како и општествено-политичките организации имаат право на приговор на одлуката на носителот на планирањето ако тие одлучи се во спротивност со спогодбено односно договорно утврдената политика на развојот на определена дејност или со политиката на општествениот и економскиот развој на определена општествено-политичка заедница.

Приговорот му се поднесува на органот на самоуправувањето на асоцијацијата, на собранието на интересната заедница или на собранието на општествено-политичката заедница што го усвоила планот на развојот со кој одлуката на која се поднесува приговорот би требало да биде во согласност.

Органот на кој му се поднесува приговорот, е должен да го разгледа приговорот врз основа на стручна оценка, и ако најде дека одлуката на која е поднесен приговорот не е во согласност со основните цели на политиката на развојот може да стави забелешки и да даде препораки. Донесителот на одлуката е должен да ги земе во разгледување забелешките и препораките и за својот став да го извести во определениот рок органот што ја ставил забелешката и дал препораки.

Ако донесителот на одлуката не ги прифати забелешките и препораките, а извршувањето на одлуката на која е поднесен приговор може суштествено да го наруши остварувањето на усвоената политика на развојот, органот што ставил забелешки и дал препораки може да ги преземе мерките предвидени со спогодбата или со договорот за политиката на развојот, како и други мерки во рамките на своите права и должности.

Член 18

Местото и улогата на месните заедници во планирањето се регулира со закон.

III. Одредби за општествените планови на Југославија**Член 19**

Со општествените планови на Југославија се утврдуваат основните цели и задачи на општествениот и економскиот развој на Југославија и се планираат мерки за остварување на тој развој.

Општествените планови на Југославија се засноваат врз научни анализи на можностите за оптимален развој на земјата и врз самоуправни спогодување и општествено договарање на федерацијата, републиките, автономните покраини како и другите носители на планирањето.

Член 20

Општествените планови на Југославија ги опфаќаат особено:

— општите правци на развојот на стопанските и другите општествени дејности;

— општата политика на животниот стандард, запосленоста и кадрите;

— основните односи во распределбата на општествениот производ и националниот доход;

— основната политика на проширената репродукција;

— политиката на економските односи со странство;

— политиката за побрз развој на недоволно развиените републики и краишта;

— јакнењето на одбранбената способност и безбедност на земјата.

Член 21

Со општествените планови на Југославија се предвидува и кои цели и задачи на општествениот и економскиот развој ќе се остваруваат преку самоуправно спогодување и општествено договарање, како и критериумите, правците и рамките за преземање на соодветни мерки од страна на органите на федерацијата што се потребни за остварување на политиката на развојот утврдена во тие планови.

Член 22

Во рамките на општата политика на општествениот и економскиот развој, со општествените планови на Југославија можат да се опфатат и посебни цели и задачи на развојот на определени подрачја, делови на стопанството и општествени дејности, врз основа на плановите на развојот што спогодбено ќе ги утврдат носителите на планирањето на тие подрачја, делови на стопанството односно дејности, кога тоа е од општо значење за развојот на земјата.

Член 23

Кон општествените планови на Југославија се прилага и соодветната аналитичко-документациона основа која на носителите на општественото планирање им служи како информација за предвидените текови на развојот, а на органите на федерацијата — за анализа на остварувањето на плановите, за предлагање и преземање на мерки за нивното остварување и за предлагање на потребните измени и дополненија на плановите.

Член 24

Плановите на општествениот и економскиот развој на Југославија, по правило, се донесуваат за период од 5 години.

Член 25

Федерацијата ги утврдува и основите на политиката на долгорочниот развој на земјата односно на одделни дејности за период од 10 или повеќе години.

Со основите на политиката на долгорочниот развој се опфаќаат оние цели и задачи на плановите определени со овој закон што според својата природа бараат долгорочно планирање односно програмирање.

Член 26

Сојузната скупштина донесува годишни резолуции што ги опфаќаат оние цели и задачи на општествените планови на Југославија определени со овој закон што се од значење во односната година за остварувањето на плановите на општествениот и економскиот развој на Југославија.

Член 27

Кон изработка на општествените планови на Југославија се пристапува врз основа на одлука од Сојузната скупштина.

Во изработката на општествените планови на Југославија учествуваат републиките, автономните покраини, организациите на здружен труд и нивните асоцијации, интересните заедници, како и заинтересираниите општествено-политички, научни и стручни организации.

Со одлуката се утврдуваат поблиските критериуми за избор на организациите на здружениот труд и нивните асоцијации, на интересните заедници, општествено-политичките, научните и стручните организации што учествуваат во изработката на општествените планови на Југославија.

Член 28

Општествените планови на Југославија се изработуваат врз основа на политиката на долгорочниот развој на Југославија врз утврдените правци на развојот на општествен економскиот систем, врз основа на научна анализа за развојот во изминатиот период и за можностите на развојот во наредниот период.

Член 29

Општествените планови на Југославија ги донесува Сојузната скупштина, на предлог од Сојузниот извршен совет.

Постапката за донесување на општествените планови на Југославија во Сојузната скупштина се врши во три фази.

Во првата фаза Сојузната скупштина ги разгледува анализите на општествениот и економскиот развој со предлозите на можни решенија на целите и задачите на политиката на идниот развој и донесува насоки за изработка на плановите.

Во втората фаза Сојузната скупштина ги разгледува нацртите на плановите и ги става на јавна дискусија.

Во третата фаза Сојузната скупштина ги разгледува предлозите на плановите и одлучува за нивното усвојување.

Член 30

Сојузниот извршен совет ѝ поднесува на Сојузната скупштина во определени временски периоди, а најмалку еднаш годишно извештај за остварувањето на политиката на општествениот и економскиот развој утврдена со општествените планови на Југославија.

Ако политиката утврдена во општествените планови на Југославија не се остварува, Сојузниот извршен совет е должен да ги анализира причините, самиот да преземе или да ѝ предложи на Сојузната скупштина мерки заради остварување на таа политика.

Ако со анализата на причините се утврди дека политиката на развојот не ќе може да се оствари, Сојузниот извршен совет треба да предложи измени и дополненија на општествените планови на Југославија.

Член 31

Со посебни прописи се определуваат органите на федерацијата што на соодветните носители на планирањето се должни да им даваат информации и други податоци за движењата и тенденциите во стопанството и општествените дејности, за конјунктурата на домашниот и странскиот пазар, за активностите во областа на проширената репродукција, за распределбата на доходот и личните доходи и слично.

Член 32

Стручните работи на планирањето во федерацијата ги врши Сојузниот завод за општествено планирање.

Вршењето на стручните работи на планирањето во федерацијата може да им се довери и на соодветните научни и други организации.

Сојузниот завод за општествено планирање се грижи за изградбата и развојот на системот и методологијата на планирањето.

Положбата и делокругот на Сојузниот завод за општествено планирање се утврдуваат со сојузен закон.

Член 33

Општите одредби на овој закон и одредбите што се однесуваат на планирањето на општествено-политичките заедници се применуваат и врз планирањето во федерацијата ако со овој закон поинаку не е определено.

IV. Завршни одредби

Член 34

Како организации на здружен труд во смисла на овој закон се подразбираат работните организации во целина и организациите на здружен труд во состав на работните организации.

Правата и должностите на организациите на здружен труд во состав на работните организации во поглед на планирањето во работните организации се утврдуваат со статутите на работните организации.

Член 35

Како интересни заедници во смисла на овој закон се подразбираат заедниците на граѓаните и на организациите во областа на општествените дејности (заедници на образованието, науката и културата, здравственото осигурување, инвалидското и пензионото осигурување и слично) и во другите со закон утврдени области.

Член 36

Со денот на влегувањето во сила на овој закон престанува да важи Законот за планското управување со народното стопанство („Службен лист на СФРЈ“, бр. 58/51).

Член 37

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

338.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ДОПОЛНЕНИЈА НА ЗАКОНОТ ЗА СРЕДСТВАТА НА РАБОТНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

Се прогласува Законот за дополненија на Законот за средствата на работните организации, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 25 јуни 1970 година и на седницата на Стопанскиот собор од 25 јуни 1970 година.

ПР бр. 916
26 јуни 1970 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Потпретседател
на Сојузната скупштина,
Маријан Брецељ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ДОПОЛНЕНИЈА НА ЗАКОНОТ ЗА СРЕДСТВАТА НА РАБОТНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

Член 1

Во Законот за средствата на работните организации („Службен лист на СФРЈ“, бр. 10/68, 24/68, 48/68, 42/69 и 55/69), во членот 51 по ставот 2 се додава нов став 3, кој гласи:

„Паричните средства на деловниот фонд и другите парични деловни средства работната организација може да ги користи за преквалификација и за други издатоци во врска со запослувањето на работниците што остануваат без работа поради модернизација на процесот на производството или работењето, во согласност со планот на модернизацијата и со планот за запослување на тие работници (член

136 од Основниот закон за организацијата и финансирањето на запослувањето — „Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/65, 51/65, 47/66, 55/69 и 9/70).“

Член 2

По членот 91а се додава нов член 91б, кој гласи:
„Издатоците за преквалификација и другите издатоци во врска со запослувањето на работниците што остануваат без работа поради модернизација на процесот на производството или работењето од членот 51 став 3 на овој закон се надоместуваат од остварениот доход, и тоа најдоцна во рок од пет години по истекот на годината во која се извршени тие издатоци.“

Работната организација одлучува за кој период ќе го изврши надоместувањето на издатоците од ставот 1 на овој член, како и за износите на надоместокот за секоја одделна година во рамките на утврдениот период, со тоа што износот што го надоместува во една година да не може да биде помал од 10% од вкупниот износ што треба да се надомести.“

Член 3

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

339.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНА НА ЗАКОНОТ ЗА БАНКИТЕ И КРЕДИТНИТЕ РАБОТИ

Се прогласува Законот за измена на Законот за банките и кредитните работи, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 25 јуни 1970 година и на седницата на Стопанскиот собор од 25 јуни 1970 година.

ПР бр. 917
26 јуни 1970 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Потпретседател
на Сојузната скупштина,
Маријан Брецељ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНА НА ЗАКОНОТ ЗА БАНКИТЕ И КРЕДИТНИТЕ РАБОТИ

Член 1

Во Законот за банките и кредитните работи („Службен лист на СФРЈ“ бр. 12/65, 29/65, 4/66, 26/66, 1/67, 17/67, 54/67, 26/68, 50/68, 13/69, 42/69 и 55/69) во членот 98 ставот 2 се менува и гласи:

„Банките можат да им даваат на граѓаните краткорочни кредити по текуштите сметки. Во други случаи, банките можат да им даваат на граѓаните краткорочни кредити за намени и под услови што се предвидени со посебни сојузни прописи.“

Член 2

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

340.

Врз основа на Уставниот амандман IX точка 1 став 3, во врска со членот 9 став 4 од Законот за извршување на сојузниот буџет за 1970 година, Сојузната скупштина, по претходно прибавеното мислење од Сојузниот извршен совет, на седницата на Соборот на народите од 25 јуни 1970 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 24 јуни 1970 година, донесе

ОДЛУКА

ЗА ОДОБРУВАЊЕ НА ПРЕТСМЕТКАТА НА ПРИХОДИТЕ И РАСПОРЕДОТ НА ПОСЕБНАТА СМЕТКА НА СОЈУЗНИОТ ХИДРОМЕТЕОРОЛОШКИ ЗАВОД ЗА 1970 ГОДИНА

1. Се одобрува претсметката на приходите и распоредот на приходите на посебната сметка на Сојузниот хидрометеоролошки завод за 1970 година, со вкупно планираните приходи од 1.420.352 динари и вкупно распоредените приходи од 1.420.352 динари.

2. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Сојузна скупштина

АС бр. 219

26 јуни 1970 година

Белград

Потпретседател
на Сојузната скупштина,
Маријан Бреџељ, с. р.

Претседател на Општествено-политичкиот собор,
Радомир Коматина, с. р.

Претседател на Соборот на народите,
Мика Шпиљак, с. р.

341.

Врз основа на членот 174 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија и Уставниот амандман IX точка 1 став 2, Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 25 јуни 1970 година и на седницата на Стопанскиот собор од 25 јуни 1970 година, донесе

РЕЗОЛУЦИЈА

ЗА ПОЛИТИКАТА НА РАЗВОЈОТ НА ВОДОСТОПАНСТВОТО НА ЈУГОСЛАВИЈА

I

Со стопанскиот и општествениот развој на нашата земја, посебно со големиот пораст на градското население, со изградбата на нови и со ширење на постојните индустриски населби и со порастот на животниот стандард на населението воопшто, почнаа да се јавуваат сериозни знаци на нарушување на рамнотежата помеѓу природните резерви на квалитетна вода и потребите на населението и стопанството, посебно во одделни региони.

Сојузната скупштина оценува дека е потребно сите општествено-политички заедници и самоуправни органи да ја утврдат перспективната политика на развојот на водостопанството, имајќи го предвид идниот општествен и стопански развој на земјата и порастот на стандардот. Во настојувањето да се користат што поефикасно природните богатства, посебно е значајно активоста во решавањето на бројните и сложени проблеми: во областа на водите да се заснова врз научни сознанија, природни услови и просторно разместување на населбите и населението и стопанството за да им одговараат тие решенија на долгорочните потреби.

2. Обемот на водостопанските работи кај нас во повоениот период значително е поголем од обемот на работите изведени помеѓу Првата и Втората светска војна. Преземени се обемни работи за уредување на водниот режим во одделни реони, реконструирани се и изградени бројни одбранбени насипи, изведени се регулации на реки, изградени акумулации за производство на хидроенергија, изградени се системи против ерозија и порои, изградени се, реконструирани и проширени водоводи и канализации и бројни системи за одводнување. Меѓутоа, обемот на извршените работи за наводнување е мошне скроман. Со наводнувањето се опфатени околу 1,5% од обработливите површини, додека значајни површини, и тоа во големи комплекси, на потенцијално плодни терени сè уште се наоѓаат под влијание на одвишни површински или подземни води.

И покрај значителниот напредок, развојот на водостопанството сепак заостанува зад нашиот вкупен општествен и стопански развој. Заостанувањето на водостопанството негативно дејствува врз целокупното стопанство, бидејќи повлекува: забавување на порастот на животниот стандард; поголеми инвестиции во другите стопански објекти, особено во сообраќајниците и енергетиката, големи штети на населението и стопанството и загрозување на здравјето на луѓето.

Само штетите и загубите што просечно годишно ги претрпуваат населението и стопанството го оправдуваат барањето за осетно поголеми вложувања во оваа област, а особено во заштитата од поплави, во заштитата на земјиштето од ерозија и порои и во заштитата на водите од загадување.

3. Во нашата земја се јавуваат бројни проблеми поради неуредените речни текови. Во последно време, на извесен број водотеци, поинтензивно се спроведуваат елементарни регулациони работи со цел за заштита на прибрежјата од речната ерозија и поплави, но тоа во секој поглед е недоволно. Само на некои водотеци се изведуваат комплексни работи на уредувањето, заштитата и користењето на водите.

Поради неуредените речни текови нашата земја е изложена на огромни штети од поплави и на штетното дејство на водите. Директните штети од поплави изнесуваат во просек годишно околу 870 милиони динари, додека во 1964 и 1965 година достигнаа износ од 3.800 милиони динари. На поплави се изложени околу 2.680 илјади хектари површини, така што во просек секој три до четири години населуваат големи штети во земјоделското производство. Поплавите му нанесуваат големи штети и на другото стопанство, бидејќи загрозуваат голем број населби, индустриски објекти, патишта, железнички пруги и други добра.

Постојните системи за одбрана од поплави, главно, се градени според критериумите кои се надминати со степенот на развојот на стопанството на брањетите подрачја. Овие системи повеќе не им одговараат ниту на новите услови на водниот режим, кој брзо се менува. Причините за честите поплави и за сè поголемите штети токму лежат во изменетите и влошените хидротехнички услови на сливните подрачја на реките. Тоа во прв ред се намалувањето на шумската покривка и засиленото дејство на ерозијата поради неправилното користење на земјиштето. Покрај тоа, се населуваат сериозно загрозените подрачја, се лоцираат индустриски, станбени, социјални и други објекти во речните долини кои се плаваат, или ќе се користат за акумулација на вода.

4. Една од основните карактеристики на современото општество е големата потрошувачка на вода, а неговиот натамошен развој е условен од можностите за задоволување на оваа потреба. Денеска за снабдување со вода за пиење на големите градови е потребно да се обезбедат дневно по жител значително поголеми количини квалитетна вода од досегашните. Индустриската и земјоделството во примената на современите технолошки процеси исто така бараат огромни количини вода од одреден квалитет.

Потребните количини вода за снабдување на индустријата, земјоделството и домаќинствата во многу делови на земјата е можно да се обезбедат само уште со користење на површинските води, бидејќи подземните води се недоволно испитани, а според расположивите податоци за нивната издатливост, се недоволни и главно веќе ангажирани.

5. Паралелно со проблемите за обезбедување доволни количини вода од соодветен квалитет за снабдување на населбите и индустријата, постојано е присутен и проблемот за заштита на извориштата, за заштита на подземните води и за заштита на водите од загадување и за пречистување на отпадните води. Поради тоа постојано се заострува проблемот на снабдувањето на населението и индустријата со вода од соодветен квалитет.

6. Користењето на расположивите води главно беше еднострано, па инвестиционите вложувања не ги дадоа соодветните ефекти во водостопанството. Изградбата на хидроенергетските објекти и на објектите за снабдување на населбите и индустријата со вода, како и изградбата на системите за наводнување и одводнување и други водостопански објекти не ги следеа потребите на општествениот и стопанскиот развој на земјата.

Во досегашниот развој на водостопанството, во експлоатацијата на водостопанските објекти и во организирањето на општествените служби и стопанските организации во оваа област, не се доволно почитувани изразитите специфичности на водите, неможноста за оградување на водите во природата, својството на водата како општ предмет на трудот, како средство за работа, како животен артикал и како една од најважните материи во природата.

7. За развојот на водостопанството недоволно е издвојувано од националниот доход во целиот повоен период, што во суштина беше штетно за стопанството и за животниот стандард. Со оглед на карактеристиките на нашите водотеци и нивниот режим, на потребите на стопанството и безбедноста на добрата и на населението, беа потребни поголеми вложувања во водостопанството и поголемо учество на водостопанството во расположивиот обем на инвестициите, како и соодветна координација на различните интересенти во комплексното решавање на водостопанските проблеми.

Инвестициите во водостопанството се третираа како и другите инвестиции, иако со инвестициите во водостопанството во основа се создаваат услови за стабилно и рационално работење на другото стопанство.

8. Решавањето на проблемите на просторниот распоред на водите, на сезонските осцилации, на одбраната од водената стихија, на заштитата на водата од загадување, на користењето на водите итн. истакаа неколку битни прашања за решавање, и тоа:

— комплексно и единствено решавање на водостопанските проблеми, бидејќи на тој начин се обезбедуваат најрационални технички и економски решенија;

— разработка на концепцијата за стопанисување со водите за подолг период, и врз основа на таа концепција разработка на долгорочни програми, за земање ставови и донесување одлуки за изворите на финалирањето;

— усовршување и развивање форми и методи кои ќе обезбедат учество на сите заинтересирани фактори во програмирањето на развојот на водостопанството.

Општите водостопански организации кои ги покриваат сливовите, и нивните асоцијации, треба да бидат центри во кои се врши договарање помеѓу стопанството и општествено-политичките заедници за развојната политика во областа на водите.

9. Квалитетот на нашите површински и подземни води и на морето, поради развојот на индустријата, транспортот и порастот на градовите, нагло опаѓа, а во извесни подрачја е паднат веќе на критичната граница.

Досегашната активност за заштита на водите беше, главно, насочена кон донесување основни про-

писи, кон утврдување на состојбата и кон примена на одредени рестриктивни мерки при издавањето на водостопанските согласности. Не постојат мерки за активна заштита на водите, а нема ниту адекватна организација за контрола на заштитата. Загрижува фактот дека во практиката често локалните интереси им се претпоставуваат на интересите на пошироката општествена заедница.

Нормите и методите за контрола на квалитетот на водите не се уедначени, што оневозможува правилно оценување на квалитетот на водата во одделни текови и го отежнува споредувањето на резултатите помеѓу одделни региони.

Досегашниот развој на техничките системи за снабдување со вода и одведување на отпадните води значително заостануваат зад потребите на населението и стопанството. Заостанувањето во тој развој на некои подрачја претставува фактор за ограничување на развојот и опасност за здравјето на луѓето.

Организационата уситнетост, отсуството на орган за координација, неадекватната техничка опременост и недостигот на кадри во работните организации и во управата претставуваат сериозна пречка за правилниот развој и за решавањето на техничките и економските проблеми на снабдувањето со вода.

10. Проблемот на стопанисувањето со водите врз самоуправен принцип уште не е решен во целост. Општите водостопански организации уште не се афирмираа како организации кои стопанисуваат со водите од одреден слив, туку повеќе се свртени кон изведување на работи, кон одржување на објекти и кон одбрана од поплави. Другите организации кои работат на развојот на сливот и ги користат водите не секогаш во целост ја решаваа оваа задача во согласност со општите водостопански интереси.

Во комплексното и долгорочното програмирање на развојот на водостопанството определен слив треба да се третираа како основна водостопанска единица, за водостопанството во целина да биде организирано така што да може да им одговори на задачите.

11. Во условите на релативно бавен развој на водостопанството немаше ниту услови да се развијат во доволна мера научните истражувања, стручните служби и кадри. Научните истражувања, стручните служби и подготвувањето на кадрите заостануваат во својот развој во однос на потребите.

II

Сојузната скупштина смета дека општите тенденции во стопанисувањето со водите, условени со побрзиот стопански и општествен развој на земјата, бараат покомплексен и порационален развој на водостопанството. За таа цел би требало да се преземат следниве мерки:

1. Единството на режимот на водите, нивното уредување, користењето и заштитата мораат да се обезбедат во согласност со нашиот самоуправен систем и со утврдените концепции на општествениот и стопанскиот развој на земјата.

Границите на општествено-политичките заедници не треба да бидат и граници на самоуправното организирање и договарање во областа на водите. Единството на уредувањето и користењето на водите на едно сливно подрачје мора да се почитува, бидејќи тоа обезбедува најрационални техничко-економски решенија во областа на заштитата од штетното дејство на водите, користењето на водите и заштитата на водите.

За таа цел е потребно со самоуправно и општествено договарање да се изработи самоуправната структура во областа на водостопанството од работните организации и корисниците на водостопанскиот систем до републиките и федерацијата.

2. Имајќи ја предвид улогата на водостопанството во општествениот и стопанскиот развој на земјата, како и тенденцијата на постојан пораст на значењето на таа улога, водостопанството треба да се признае како посебна и специфична област. Исто така треба да се обезбеди континуирано следење на

неговиот развој и на проблемите што произлегуваат од тој развој.

Водостопанството како неразделна целина која е од непосредно значење за целокупниот општествен и стопански развој мора да биде предмет на постојана грижа и одговорност на сите општествено-политички заедници, почнувајќи од општината до федерацијата.

Со законски прописи треба јасно да се дефинираат и разграничат задачите и одговорностите на одделни општествено-политички заедници и да се регулираат општите услови под кои работните организации вршат определени дејности од посебен општествен интерес во областа на водостопанството.

Со проблемите на водостопанството на ниво на федерацијата ќе се занимава органот што ќе биде утврден со законот за организацијата на сојузната управа.

Службата на органите на управата за водостопанство од општината до федерацијата организационо, кадровски и технички треба да се подигне на ниво кое ќе обезбеди успешно извршување на нивните задачи во оваа област.

Посебно се наметнува потребата во единствениот водостопански систем, во склопот на органите на управата да се формира водостопанска инспекција.

3. Водостопанството со другите објекти на инфраструктурата претставува општа претпоставка на општествениот и стопанскиот развој на земјата. Уредувањето, користењето и заштитата на водите претставуваат опсежни и долгорочни зафати и поради тоа развојот на водостопанството бара долгорочно програмирање.

Програмата за долгорочен развој на водостопанството треба да ги усогласи потребите на корисниците на водите и интересите на заедницата со расположивите водни резерви и со можностите за нивно рационално искористување, и да обезбедува заштита од штетното дејство на водите и заштита на водите од загадување.

За таа цел е потребно што побргу да се донесат водостопанските основи за сливните подрачја, кои би ги дале основните елементи за комплексно планирање на долгорочниот развој на водостопанството. Овие основи, заедно со другите основи на инфраструктурата треба да претставуваат битна претпоставка при утврдувањето на концепциите на просторното уредување на земјата. Водостопанските основи и просторните и урбанистичките планови се усогласуваат.

Сојузната скупштина смета дека сите општествено-политички заедници треба да пристапат кон изработка на долгорочна програма за развој на водостопанството.

4. Општите водостопански организации мораат да бидат општествено одговорни за реализација на политиката во дејноста на водостопанството. Овие организации мораат да бидат доволно силни и способни да ги извршуваат успешно задачите во водостопанството, со оглед на тоа дека дејноста што тие ја вршат е од сеопштествен интерес.

Заради координирање на активностите за реализација на водостопанските основи и на програмите на работите во водостопанството е потребно да се организираат соодветни форми на здружување на водостопанските организации и корисниците на водите, врз основа на заемните интереси како основна претпоставка за правилното користење, стопанисување и управување со водите.

5. Инвестициите во водостопанството треба да добијат свое место во опшната инвестициона политика, според улогата што водостопанството ја има во политиката на општиот развој. Со оглед на тоа дека инвестициите во водостопанството претставуваат вложувања во општите услови на развојот на земјата потребно е системот на финансирањето на работите во оваа област да се приспособи кон принципот на неделовност на водотечите и кон изградбата на комплексни и синхронизирани објекти.

За поуспешен развој на водостопанството во согласност со вистинските потреби на општиот развој

на земјата, неопходно е да се обезбеди поголем обем на општествени средства од досегашниот.

6. Општествено-политичките заедници и натаму треба да се грижат за одржувањето, реконструкцијата и изградбата на заштитни водостопански објекти и постројки, како и за организацијата на одбраната од поплави. Покрај тоа, општествено-политичките заедници треба да се грижат за заштитата и одржувањето на извориштата на вода за пиење и да учествуваат во изградбата на уредите и постројките за пречистување на отпадните води.

7. Финансирањето на обврските на општествено-политичките заедници се врши од средствата на фондовите за води, кои се формираат од водниот придонес и од други приходи.

Водниот придонес во начело треба да се третира како општа обврска што ја плаќаат сите работни организации и индивидуални земјоделски производители. Со претворањето на сегашниот воден придонес, кој беше распределен само на одделни гранки и групации, во општа обврска и со проширувањето на кругот на обврзниците на водниот придонес треба да се обезбеди поправедна распределба на трошоците за уредување на водниот режим и за одбрана од поплави.

Средствата на фондовите за води кои служат за финансирање на инфраструктурата во водостопанството треба да се обезбедат преку водниот придонес како општа обврска на стопанството, преку додатниот придонес на личниот доход од земјоделството како обврска на индивидуалните земјоделски производители и преку додатните извори на средства што би ги утврдувале општествено-политичките заедници: додатен данок на промет на стоки на мало, дотации и друго.

Покрај водниот придонес како општа обврска треба да се воведат и додатен воден придонес кој би бил заснован врз економски критериуми, тргувајќи од количината на искористената вода и од количината и степенот на загаденоста на отпадната вода. Придонесот за испуштање на отпадните води треба да служи како учество на фондовите за води за финансирање на изградбата на уредите и постројките за пречистување на отпадните води.

Покрај овие извори треба да се овозможи средствата на фондовите за води, што служат за финансирање на инфраструктурата во водостопанството, да се дополнуваат и со додатни извори на средства што би ги утврдувале општествено-политичките заедници.

Изградбата на објекти и постројки во водостопанството треба да се кредитира под попозолни услови во поглед на должината на роковите за отплата и височината на каматните стапки, бидејќи и овие објекти се од општ интерес и ги подобруваат општите услови за стопанисување. Општествено-политичките заедници под одредени услови можат да ја помагаат изградбата и на овие објекти.

8. Проверените и средените хидрометеоролошки податоци претставуваат битен предуслов за решавање на комплетната проблематика на водостопанството и на поединечните проблеми во оваа област, поради што се наметнува потребата да се организираат обемни и перманентни набљудувања и испитувања. За таа цел организацијата и функционирањето на хидрометеоролошките служби организационо и кадровски треба да се оспособат и да се обезбедат средства и современа опрема за извршување на оваа општествено потребна задача.

Резултатите од набљудувањата, истражувањата, проектирањата и сите други податоци и предлози од областа на водостопанството мораат да бидат јавни и достапни за сите интересенти.

9. Со оглед на недоволната истраженост на комплексната проблематика на развојот на водостопанството, организираната и современа научно-истражувачка работа ќе претставува битна компонента на натамошниот развој на оваа област.

Потребно е на сите нивоа материјално да се поттикнуваат можностите за систематско и поефикасно ангажирање на научноистражувачките уста-

нови, институти, факултети и други организации, за изнајдување на рационални комплексни решенија во областа на уредувањето, заштитата и користењето на водите.

Ангажирањето на научните институции треба да се оствари по пат на стручни програми со кои би се утврдиле не само динамиката на истражувањата, туку и изворите на соодветни финансиски средства за подолг период, првенствено од средствата на фондовите за води.

Во наредниот период на научноистражувачката работа треба да ѝ се посвети далеку поголемо внимание и да ѝ се обезбедат неопходни финансиски средства, како за применети тека и за основни истражувања во чие финансирање, покрај другите, треба да учествуваат и фондовите за финансирање на научните дејности.

Во натамошното унапредување на научноистражувачката работа потребно е да се спроведат соодветни форми на здружување и на тој начин да се зајакнат научноистражувачките организации.

10. На образованието на стручни, особено хидротехнички кадри за потребите на водостопанството треба да му се посвети полно внимание водејќи при тоа сметка за потребниот број, профилот и структурата на кадрите. Со заедничките напори на водостопанските организации, на корисниците на водите и на образовните установи треба да се утврдат програмите за образование на кадрите за потребите на водостопанството.

11. Треба да се настојува во што е можно поголема мера проблемите за одбрана од поплави да се решаваат на современ начин по пат на комплексно решавање на водостопанската проблематика на едно подрачје. Наспоредно со подигањето на насипи по должината на водотеците, треба да се вршат анти-ерозиони и поројни работи и да се подигаат брани заради задржување на водата во горниот тек во акумулациите, која повеќекратно може да се користи.

Импровизираните и парцијалните интервенции, што денеска се вршат на водотеците заради заштита на загрозените населби, земјоделски површини и комуникации, треба да се сведат на најнужна мера, бидејќи таквите интервенции се обично мошне скапи, а ефектите мали.

Службата за одбрана од поплави технички и кадровски треба да се унапреди и организационо да се оспособи за поуспешната заштита на стопанството и населението од разорното дејство на водата.

12. Во рамките на водостопанските решенија, за да се задржува водата во сливот, потребно е рационално да се решаваат проблемите на ерозијата и пороите. Со прописи за примената на комплексна борба против ерозијата и пороите на земјиштата во општествен и индивидуален посед треба да се обезбеди, покрај изградбата, и задолжително одржување и искористување на изградените антиерозиони системи и објекти.

13. Рационалното користење на водите за снабдување на населбите и индустријата треба да се обезбеди во заедница со другите корисници на водите. Потребно е во прв ред се обезбедат предуслови за снабдување на населението со вода по пат на обезбедување, доволни количини квалитетна вода на извориштата.

Снабдувањето на населението со вода треба да има предност во однос на другите корисници на водата.

14. На проблемите на одводнување и наводнување треба да им се посвети посебно внимание. При решавањето за изградба на хидромелиорациони системи треба да се настојува да се врши истовремено и комасација на земјиштето и на тој начин да се овозможи добивање на големи површини општествено земјиште и создавање на поповолни услови за обработка на земјиштето и за искористување на системите за одводнување и наводнување.

Политиката на кредитирањето треба да се постави така што таа да ги стимулира земјоделските производители кон изградба на системи за одвод-

нување и наводнување и да се овозможи користење на кредити за овие цели под поповолни услови, со соодветно учество на општествено-политичките заедници.

Научноистражувачките и стручните организации треба да најдат технички, економски и организациони решенија за полно користење на постојните системи за одводнување и наводнување.

15. Потребно е да се решаваат систематски и енергично проблемите на заштитата на водите со цел за рационално користење на водното богатство за потребите на снабдувањето на населбите и индустријата со вода.

Рационалната заштита на водите, снабдувањето со вода и одведувањето на отпадните води треба да се засноваат врз водостопанските основи, со кои треба да бидат усогласени и просторните планови на развојот.

Природните езера, морските заливи и други слични води треба посебно да се заштитат од отпадните материи и од сите други постапки и процеси што би го загрозиле квалитетот и нивото на тие води и нивниот растителен и животински свет.

Со меѓурејублички спогодби треба што побргу да се утврди категоризацијата на меѓурејубличките водотеци, да се одреди нивната употреба и да се спроведе заштита.

Заштитата на подрачјата на термални и минерални води треба да се заснова врз геолошките и хидролошките карактеристики на извориштата.

Потребно е да се усогласат прописите за контрола на квалитетот на водите и да се обезбеди координација на водостопанските органи и организации во зачувувањето квалитетот на водите.

Потребно е да се организира служба за заштита на морето од загадување и да се исполнат предусловите за ратификација на Меѓународната конвенција за заштита на морињата од загадување.

16. Во склопот на комплексните водостопански решенија треба да им се посвети посебно внимание на оние стопански гранки и дисциплини од областа на водостопанството чиј развој е економски оправдан само во склопот на комплексното решавање (речен сообраќај, спортски риболов и сл.).

Организираното и систематското проучување на состојбата и можностите за уредување и развој на мрежата на водните патишта во сите потфати околу уредувањето на реките и режимот на водите треба да биде посебна грижа на републиките и федерацијата.

Во комплексните водостопански техничко-економски системи посебно внимание треба да му се посвети на уредувањето на пловните реки и канали како и на поврзувањето на идните пловни патишта со меѓународната пловна мрежа.

На спортското рибарство на реките и езерата во комплексните водостопански решенија треба да му се даде поддршка со цел за создавање масовни навики за овој вид рекреација.

17. Сојузната скупштина смета дека сите општествено-политички заедници и заинтересирани работни и други организации треба да ги разгледаат проблемите на водостопанството и врз основа на ставовите утврдени со оваа Резолуција да донесат соодветни одлуки и програми за активност заради спроведување единствена политика во областа на уредувањето, користењето и заштитата на водите.

Сојузна скупштина

АС бр. 214
26 јуни 1970 година
Белград

Потпретседател
на Сојузната скупштина,
Маријан Бреџел, с. р.

Претседател
на Стопанскиот собор,
д-р Васил Гривчев, с. р.

Претседател
на Соборот на народите,
Мика Шпиљак, с. р.

342.

Врз основа на членот 174 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија и Уставниот амандман IX точка 1 став 2, Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 25 јуни 1970 година и на седницата на Стопанскиот собор од 25 јуни 1970 година, донесе

А В Т Е Н Т И Ч Н О Т О Л К У В А Њ Е
НА ЧЛЕНОТ 126В СТАВ 1 ОД ОСНОВНИОТ ЗАКОН
ЗА ОСИГУРУВАЊЕТО И ОСИГУРИТЕЛНИТЕ
ОРГАНИЗАЦИИ

Според членот 126в став 1 од Основниот закон за осигурувањето и осигурителните организации („Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/67, 17/67, 50/68 и 20/69) средствата на бившата Југословенска заедница на осигурувањето по основот на израмнувањето на ризиците и средствата на оваа заедница остварени на име провизија од странски реосигурувачи, според состојбата на 31 декември 1967 година, кои ги презел правниот следбеник на таа заедница, а кои до 16 мај 1969 година, како ден на влегувањето во сила на Законот за измени и дополненија на Основниот закон за осигурувањето и осигурителните организации („Службен лист на СФРЈ“, бр. 20/69), не се употребени за намирување на обврските на наведената заедница, се препесуваат на Комисијата за ликвидација на обврските на бившата Југословенска заедница на осигурувањето, која е со законот формирана заради ликвидација на тие обврски.

Одредбата на членот 126в став 1 на Основниот закон за осигурувањето и осигурителните организации треба да се разбере така дека наведените средства на бившата Југословенска заедница на осигурувањето со таа одредба (според самиот закон) се пренесени на Комисијата за ликвидација на обврските на таа заедница. Таа одредба, натаму, треба да се разбере така дека Службата на општественото книговодство е должна да изврши контрола и да установе кои средства на бившата Југословенска заедница на осигурувањето ги држи без основ, како нејзин правен следбеник, Заводот за осигурување и реосигурување „Југославија“ во Белград и, во смисла на членот 45 од Законот за Службата на општественото книговодство, да донесе решение за тоа.

Сојузна скупштина

АС бр. 212
26 јуни 1970 година
Белград

Потпретседател
на Сојузната скупштина,
Маријан Брецељ, с. р.

Претседател на
Стопанскиот собор,
д-р Васил Гривчев, с. р.

Претседател на Соборот на народите,
Мика Шпиљак, с. р.

343.

Врз основа на членот 54 ст. 3 и 4 од Законот за прометот на стоки и услуги со странство („Службен лист на СФРЈ“, бр. 27/62 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 14/65, 28/66 и 54/67), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА ИЗМЕНА НА ОДЛУКАТА ЗА ПОСТАПКАТА
ЗА СКЛУЧУВАЊЕ СПОГОДБИ НА СТОПАНСКИ-
ТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ЗА СОРАБОТКА ВО НАДВО-
РЕШНОТРГОВСКИОТ ПРОМЕТ

1. Во Одлуката за постапката за склучување спогодби на стопанските организации за соработка во надворешнотрговскиот промет („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/68 и 11/69) во точката 4 се бришат зборовите: „и се врши усогласување на домашното производство односно потрошувачка со увозот на односните стоки“.

2. Спогодбите склучени во смисла на членот 54 од Законот за прометот на стоки и услуги со странство, ќе се усогласат со одредбата на точката 4 од Одлуката за постапката за склучување спогодби на стопанските организации за соработка во надворешнотрговскиот промет.

Сојузната стопанска комора ќе утврди кои одредби на веќе склучените спогодби не се повеќе во согласност со одредбата на точката 4 од Одлуката за постапката за склучување спогодби на стопанските организации за соработка во надворешнотрговскиот промет.

3. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 91
24 јуни 1970 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател
Митја Рибичиќ, с. р.

344.

Врз основа на членот 17 став 2, членот 21 став 4, членот 54 став 5 и членот 153 од Основниот закон за безбедноста на сообраќајот на патиштата („Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/70), во согласност со сојузниот секретар за стопанство, сојузниот секретар за внатрешни работи пропишува

П Р А В И Л Н И К

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ПРАВИЛНИ-
КОТ ЗА УРЕДИТЕ И ОПРЕМАТА ЗА ВОЗИЛАТА
ШТО СООБРАЌАЈОТ НА ПАТИШТАТА И ЗА ТЕХ-
НИЧКИТЕ УСЛОВИ ЗА ОПРЕДЕЛЕНИ УРЕДИ НА
ТИЕ ВОЗИЛА

Член 1

Во Правилникот за уредите и опремата за возилата што сообраќајот на патиштата и за техничките услови за определени уреди на тие возила („Службен лист на СФРЈ“, бр. 47/68), називот на правилникот се менува и гласи: „Правилник за уредите и опремата за возилата во сообраќајот на патиштата“.

Член 2

Членот 2 се брише.

Член 3

Во членот 4 точка 10 зборовите: „и уредите за обезбедување на возилото од кражба“ се заменуваат со записка и зборовите: „уредите за обезбедување на возилото од неовластена употреба и резервоарот со течен гас“.

Член 4

Во членот 6 став 1 точка 1 по зборот: „автомобили“ се додаваат запирка и зборовите: „комбинирани возила (комби)“.

Член 5

Во членот 7 се додава нова реченица, која гласи: „По исклучок, на автобусите препустот смее да изнесува најмногу 0,6 од растојанието на оските.“

Член 6

Во членот 8 по ставот 2 се додава нов став 3, кој гласи:

„Слободниот од на тркалото на управувачот не смее да биде поголем од 36°.“

Член 7

Во членот 9 по ставот 5 се додава нов став 6, кој гласи:

„Кај работната кочница и кај помошната кочница разликата на силата на кочењето на тркалата на иста оска не смее да биде поголема од 20%.“

Член 8

Во членот 13 став 2 зборовите: „на сите тркала од приколката односно полуприколката“ се заменуваат со зборовите: „најмалку на тркалата на една оска, а таквото приклучно возило што ќе се произведе и вклучи во сообраќајот по 1 јануари 1972 година мора да има работна и паркирна кочница кои дејствуваат на сите тркала на приколката односно полуприколката“.

Во ставот 12 зборовите: „ставот 10“ се заменуваат со зборовите: „ставот 11“.

Член 9

Членот 15 се менува и гласи:

„Моторните и приклучните возила не смеат да имаат светлосни, светлосно-сигнални и рефлектирачки уреди што даваат светла во црвена боја наместени така што да светат отспреди или светла и рефлектирачки материји во бела боја наместени така што да светат одзади.“

Одредбата на ставот 1 од овој член во поглед на светлата во бела боја наместени така што да светат одзади не се однесува на светлото за осветлување на патот при возење наназад, на подвижното светло за истражување (рефлектор), на светлото за осветлување на задната регистарска таблица и на регистарската таблица обложена со рефлектирачка материја.“

Член 10

Во членот 23 ставот 1 се менува и гласи:

„На моторното возило, освен на моторциклот, можат да се вградат, покрај пропишаните светла за осветлување на патот, и две неподвижни светла за магла, во бела или бледожолта боја. На моторцикл може да се вгради едно вакво светло.“

Во ставот 3 зборовите: „соборените светла за осветлување на патот“ се заменуваат со зборовите: „светлата за означување на возилото“.

Член 11

Во членот 24 став 1 по зборовите: „(рефлектор)“ се додаваат запирка и зборовите: „во бела или бледожолта боја“.

Член 12

Во членот 25 став 1 зборовите: „или бледожолта“ се бришат, а бројот: „150“ се заменува со бројот: „300“.

Член 13

Во членот 26 ставот 1 се менува и гласи:

„Моторциклите со работна зафатнина на моторот над 50 см мораат да имаат предно светло за означување на возилото во бела боја, вградено во уредот за осветлување на патот односно во неговата вертикална рамнина.“

Во ставот 2 првата реченица се менува и гласи: „Моторциклите со бочна приколка мораат да имаат на предната страна на приколката и светло во бела боја за означување на приколката.“

Член 14

Во членот 27 став 1 бројот: „150“ се заменува со бројот „300“.

Член 15

Во членот 28 став 1 по зборовите: „приклучните возила“ се брише запирката и се додаваат зборовите: „и моторните трицикли“, а бројот: „150“ се заменува со бројот: „300“.

Во ставот 3 на крајот се додаваат зборовите: „и мора да биде поставено така што долниот раб на светлечката површина да е најмалку 0,4 m, а горниот најмногу 1,2 m оддалечен од површината на патот“.

Во ставот 5 се додава нова реченица, која гласи: „Овој катадионтер мора да биде поставен на средината на задната страна на приколката така што долниот раб на рефлектирачката површина да е најмалку 0,4 m, а горниот најмногу 1,2 m оддалечен од површината на патот“.

Член 16

Во членот 29 став 2 во точката 1 се бришат зборовите: „или бледожолта“.

Во точката 2 зборовите: „бела или бледожолта боја“ се заменуваат со зборовите: „црвена боја и едно посебно предно паркирно светло во бела боја“.

Во точката 3 зборовите: „односно бледожолта“ се бришат.

Член 17

Во членот 30 став 1 уводната реченица се менува и гласи:

„Автобусите, тролејбусите, возилата-ладилници, возилата-цистерни и другите моторни и приклучни возила изработени со затворена надградба, чија височина преминува 2,8 m, мораат да имаат габаритни светла, и тоа:“.

Во ставот 2 бројот: „150“ се заменува со бројот: „300“.

Член 18

Во членот 32 став 2 бројот: „100“ се заменува со бројот: „150“.

Во ставот 1 зборовите: „ст. 1, 2, 3 и 6“ се заменуваат со зборовите: „ст. 1, 2, 3, 6 и 7“.

Член 19

Во членот 35 став 1 на крајот се додаваат запирка и зборовите: „а кога се вклучени мораат да даваат трепкава светлост“.

По ставот 4 се додава нов став 5, кој гласи:

„По исклучок, возилата од ставот 1 на овој член што се произведени или вклучени во сообраќајот до денот на влегувањето во сила на овој правилник можат да имаат по два покажувачи на правецот на предниот дел на возилото и на боковите на возилото.“

Досегашните ст. 5 до 9 стануваат ст. 6 до 10.

Во досегашниот став 8, кој стана став 9, по зборовите: „долниот раб“ зборот: „најмногу“ се заменува со зборот: „најмалку“.

Член 20

Во членот 40 став 1 точка 1 по зборот: „моторцикл“ се додаваат зборовите: „со работна зафатнина на моторот над 50 см —“.

Во ставот 1 точка 4 зборовите: „товарен автомобил“ се заменуваат со зборовите: „моторно возило за превоз на товар“.

Во ставот 5 точка 1 зборовите: „до 4 седишта (места)“ се бришат.

Член 21

Во членот 43 став 1 точка 6 на крајот на првата алинеја точката и запирката се заменуваат со точка и се додава нова реченица, која гласи: „По исклучок, тахограф мораат да имаат и возилата-дистерни и возилата-ладилници;“.

Се додава нов став 2, кој гласи:

„Моторните возила наменети за превоз на патници, со најголема дозволена тежина над 7 t и товарните моторни возила со најголема дозволена тежина над 10 t, мораат да имаат и покажувач на притисокот во кочните цилиндри на работната кочница во кои се врши дотерување на притисокот сразмерно на оптоварувањето на возилото.“

Член 22

Во членот 46 став 6 на крајот се додаваат зборовите: „виту рекламни натписи“.

По ставот 6 се додава нов став 7, кој гласи:

„Моторциклот мора да има од обете страни потпирки за козете на возачот и патникот, како и држач за патникот.“

Член 23

Во членот 55 став 3 зборовите: „На боковите на пневматикот“ се заменуваат со зборовите: „На пневматиците“.

Член 24

Во членот 56 став 1 по зборовите: „теренските возила“ запирката се брише и се додаваат зборовите: „и товарните возила што се истоваруваат автоматски (самоистоварувачи)“.

Член 25

Во членот 57 првата реченица се менува и гласи: „Зад задните тркала на моторните и приклучните возила, освен моторциклите и тракторите, мора да биде прицврстено перденце изработено од погоден еластичен материјал.“

Член 26

Членот 60 се менува и гласи:

„Патничките автомобили мораат да имаат уред за обезбедување на возилото од неовластена употреба, со кој се спречува вртење на тркалото на управувачот или поместување на рачичката на менувачот, или кој дејствува врз системот на преносот и спречува свртување на погонските тркала (освен кочните системи), или посебен систем со кој се спречува пуштање на моторот во работа.“

Овој уред мора да биде постојано вграден во возилото и мора да биде изработен така што да не може да се вклучи кога возилото се наоѓа во движење.

По исклучок, за возилата што се во сообраќај на денот на влегувањето во сила на овој правилник, уредот за обезбедување на возилото од неовластена употреба со кој се спречува вртење на тркалото на управувачот или поместување на рачичката на менувачот, може да биде посебно изработен и не мора да биде вграден во возилото.“

Член 27

По членот 60 се додава нов член 60а, кој гласи:

„Ако на моторното возило е вграден уред за погон на течен гас, резервоарот со гасот не смее да се постави на предниот дел од ветробранот до најиздадената предна точка на возилото.“

Просторот за сместување на резервоарот со гас мора да биде двоен со непропустлива метална преграда од просторот наменет за сместување на возачот или патниците, како и од просторот за сместување на моторот.

Резервоарот со течен гас мора да има сигурносен вентил заштитен од удир. Резервоарот мора да биде прицврстен за возилото така што да е оневозможено негово поместување.“

Член 28

Во членот 67 став 1 на крајот на првата реченица се додаваат зборовите: „поставено на левата страна на кабината“.

Член 29

Во членот 69 по ставот 2 се додава нов став 3, кој гласи:

„По исклучок, одредбата на ставот 2 од овој член не се применува на приколките што ги влечат земјоделски трактори а кои се произведени или вклучени во сообраќај до денот на влегувањето во сила на овој правилник, под услов:

- 1) тракторот да влече една приколка;
- 2) најголемата дозволена тежина на приколката да не преминува 5 тона;
- 3) тракторот со приколката да не се движи на пат со надолжен наклон поголем од 5%.“

Член 30

Членот 71 се брише.

Член 31

Во членот 73 ставот 2 се менува и гласи:

„Долниот раб на рефлектирачката површина на катадиоптерот не смее да биде помалку од 0,3 m ниту повеќе од 1 m оддалечен од површината на патот. Меѓусебното растојание на катадиоптерите во однос на надолжната оска на возилото не смее да биде помало од 0,5 m. Ефикасната рефлектирачка површина на катадиоптерите мора да изнесува најмалку 20 cm².“

Член 32

Во членот 76 ставот 1 се менува и гласи:

„Велосипедите и велосипедите со помошен мотор мораат да имаат на обете стани на секој педал по еден катадиоптер во портокалова или жолта боја.“

Во ставот 2 бројот: „0,4“ се заменува со бројот: „0,6“.

Член 33

Членот 78 се менува и гласи:

„Сите моторни возила — освен патничките автомобили, моторциклите и тракторите — мораат да имаат апарат за гаснење пожар и најмалку едно резервно тркало.“

Член 34

Членот 82 се менува и гласи:

„Моторните возила — освен моторциклите, тракторите, трелејбусите и автобусите во градскиот сообраќај — мораат да имаат резервни сијалици најмалку за половина сијалични места на удвоените светлосни и светлосно-сигнални уреди и по една сијалица за неудвоени сијалични места кај кои е можна замена на самите сијалици.“

Член 35

Називот на главата над членот 84 и членот 84 се заменуваат и гласат:

„VII. ОДРЕДБИ ЗА ИЗДУВНИТЕ ГАСОВИ НА МОТОРНИТЕ ВОЗИЛА

Член 84

Моторот на моторно возило треба да се регулира и одржува така, што при работата на оптоварен мотор да не произведува издувни гасови во боја потемна од бојата обележена со бр. 2 на Рингел-

мановата скала или со број 6,5 на Бошовата скала, или со соодветните вредности добиени со мерење со други апарати.

По исклучок, моторот од ставот 1 на овој член може да испушта издувни гасови во боја потемна од бојата обележена со број 2 на Рингелмановата скала односно со број 6,5 на Бошовата скала, или со соодветни вредности на други апарати, само при пуштање на моторот во работа и за време на првите 5 минути работа на моторот.“

Член 36

Називот на главата над членот 85 се менува и гласи:

„VIII. ТЕХНИЧКИ НОРМАТИВИ ЗА НЕКОИ УРЕДИ НА ВОЗИЛАТА“

Член 37

Во членот 85 по ставот 4 се додава нов став 5, кој гласи:

„По исклучок, кочниот коефициент на моторните возила наменети за превоз на патници, со најголема дозволена тежина над 7 t и на товарните моторни возила со најголема дозволена тежина над 10 t може да биде помал од вредноста од табелата во овој член, и тоа само за големината сразмерно на процентуалната разлика на притисокот во кочните цилиндри и во инсталацијата на регулаторот.“

Член 38

Во членот 87 став 1 бројот: „30“ се заменува со бројот: „40“.

Член 39

Во членот 88 ставот 1 се менува и гласи:

„Уредот за давање звучни сигнали вграден на моторното возило мора да произведува звук со јачина најмалку:

1) на моторни возила од А и В категорија — 76 dB (A);

2) на моторни возила од С категорија — 89 dB (A);

3) на моторни возила од D категорија — 93 dB (A).“

По ставот 1 се додава нов став 2, кој гласи:

„Нивото на звукот на звучните сигнали вградени на моторно возило се утврдува на отворен и рамен простор со пречник од најмалку 20 m, при што микрофонот на фонометарот мора да се наоѓа на височина од 0,5 до 1,5 m и на оддалеченост од 7 m пред возилото, при што моторот не смее да биде во работа.“

Досегашниот став 2 станува став 3 и во него на крајот по зборовите: „од 70 dB“ се додава ознаката: „(A)“.

Досегашниот став 3 станува став 4 и во него зборовите: „105 dB“ се заменуваат со зборовите: „104 dB (A)“.

Член 40

Во членот 89 став 1 во уводната реченица зборовите: „со работата на своите мотори“ се бришат.

По ставот 1 се додава нов став 2, кој гласи:

„За возилата што се во експлоатација подолго од една година, највисоката граница на дозволена-та надворешна бука изнесува за 3 dB (A) повеќе од највисоката граница предвидена во ставот 1 на овој член за односниот вид возило.“

Досегашниот став 2 станува став 3.

Член 41

По членот 89 се додава нова глава IX и член 89a, кои гласат:

„IX. КАЗНЕНИ ОДРЕДБИ“

Член 89a

Со парична казна од 20 динари ќе се казни на самото место за прекршок:

1) возач кој во сообраќајот на патот управува запрежно возило кое нема пропишани и исправни уреди од чл. 72 и 73 на овој правилник;

2) возач кој во сообраќајот на патот управува велосипед или велосипед со помошен мотор кои немаат пропишани уреди од чл. 74 до 77 на овој правилник.“

Член 42

Досегашната глава IX станува глава X.

Член 43

Во членот 90 броевите: „70, 80 и 82“ се заменуваат со броевите: „70 и 80“.

Член 44

Во членот 91 по зборовите: „Чл. 57“ зборовите: „60 и 76 став 1 и чл.“ се бришат.

Се додава нов став 2, кој гласи:

„Одредбите на членот 82 од овој правилник ќе се применуваат од 1 јануари 1972 година на моторните возила што се во сообраќај.“

Член 45

Во членот 92 став 1 зборовите: „Одредбите на чл. 27 и 35 ст. 2, 3, 5, 6 и 7“ се заменуваат со зборовите: „Одредбите на чл. 27 и 35 ст. 2, 3, 5 и 7“.

Ставот 2 се менува и гласи:

„Одредбите на членот 8 став 2, членот 10 став 5 до 8, членот 13 ст. 10, 11 и 12, членот 17 став 2, членот 25 став 2, чл. 30, 37, 39 и 40 ст. 4 и 5, одредбите на членот 43 став 1 што се однесуваат на сината контролна ламба, светлосниот или звучниот сигнализатор за контрола на работата на покажувачот на правецот, брзиномерот со патометрот и со светилката за осветлување кај моторциклот од ставот 2 на тој член, како и одредбите на членот 44 став 1, членот 46 ст. 3 и 7, членот 49 став 2, чл. 50, 51, 52, 56 и 59, членот 60 став 2 и членот 76 став 1 од овој правилник, ќе се применуваат од 1 јануари 1971 година само на возилата што ќе се произведат и вклучат во сообраќајот по тој ден.“

Ставот 3 се менува и гласи:

„Одредбите на членот 35 став 6, членот 47 став 4, членот 48 ст. 2 и 3 и членот 58 став 3 од овој правилник, ќе се применуваат од 1 јануари 1972 година само на возилата што ќе се произведат и вклучат во сообраќајот по тој ден.“

По ставот 3 се додава нов став 4, кој гласи:

„Одредбите на чл. 6, 7 и 18 став 6 од овој правилник ќе се применуваат од 1 јануари 1973 година само на возилата што ќе се произведат и вклучат во сообраќајот по тој ден.“

Член 46

Членот 93 се менува и гласи:

„Одредбите на чл. 15, 16, 24, 30, 35 став 6, членот 43 точка 5 алинеја 5 и чл. 59 и 60 од овој правилник не се применуваат на моторните и приклучните возила на Југословенската народна армија.“

Член 47

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 344-10-1/90

25 јуни 1970 година

Белград

Заменик сојузен секретар
за внатрешни работи,
Момчило Драговиќ, с. р

345.

Врз основа на членот 6 став 1 од Законот за техничките мерки („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65 и 55/69) и членот 89 ст. 1 и 3 од Основниот закон за изградбата на инвестиционите објекти („Службен лист на СФРЈ“, бр. 20/67, 30/68 и 55/69), сојузниот секретар за стопанство пропишува

П РА В И Л Н И К

ЗА ТЕХНИЧКИТЕ МЕРКИ И УСЛОВИ ЗА ТОПЛОТНАТА ЕНЕРГИЈА ВО ЗГРАДИТЕ

Член 1

Со одредбите на овој правилник се пропишуваат техничките мерки и услови што се применуваат при изградбата (проектирањето и градењето) на станбени, деловни и јавни згради (во понатамошниот текст: зградите), заради обезбедување на рационално функционирање на уредите за загревање, за вентилација или за климатизација односно згради обезбедување на поволна микроклима во просториите на зградите.

Член 2

Инвестиционата техничка документација на зградата мора да биде изработена во согласност со пропишаните услови под кои зградата се вклопува во енергетските планови на подрачјето на кое се изградува.

Ако за подрачјето на кое се изградува зградата не се донесени енергетски планови, инвестиционотехничката документација на зградата мора да биде изработена во согласност со енергетските услови што ги утврдува органот или организацијата надлежна за донесување на енергетските планови за односното подрачје.

Член 3

Хигиенските и микроклиматските услови за престој на луѓето во зградите се обезбедуваат со изградбата на зградата која мора да има такви конструктивни и изолациони карактеристики со кои се обезбедува:

1) зиме со помош на уредите за загревање — со претсметка предвидената односно пропишаната минимална температура, со тоа што релативната влажност на воздухот во просториите на зградата да изнесува 35% до 70% и воздухот во просториите на зградата да може да се измени на начинот пропишан со соодветните технички прописи;

2) лете без употреба на додатна механичка енергија — температура од најмалку 3°C под моментната максимална надворешна температура, со тоа што средната температура во текот на 24 часа да се движи до 28°C, зависно од положбата на зградата и од климатската зона во која се изградува зградата, и воздухот во просториите на зградата да може да се измени на начинот пропишан со соодветните технички прописи.

Член 4

Инвестиционно-техничката документација на зградите од лесен материјал, на монтажните згради, на зградите со површини застаклени во поголема мера, на зградите во кои релативната влажност на воздухот изнесува над 70% и на другите на нив слични згради, покрај условите определени со прописите за техничките мерки и услови за топлотна заштита на зградите, мора да содржи:

1) претсметка на топлотната отпорност на надворешните делови на конструкцијата на зградата во поглед спречувањето на влажење внатре во конструкцијата на надворешните делови на зградата поради дифузиона влага во студени годишни периоди;

2) претсметка на топлотната отпорност на надворешните делови на конструкцијата на зградата во поглед на температурните промени и спречувањето на прегревање на просториите на зградата во топли годишни периоди;

3) мерки за спречување дејството на осончување (инсолација на зградата).

Член 5

Ако поради посебни архитектонски, конструктивни или слични причини не е обезбедена минималната температура од членот 3 точка 2 на овој правилник, во зградата мораат да се вградат додатни механички уреди (вентилациони, климатизациони) со кои се обезбедуваат пропишаните хигиенски и микроклиматски услови за престој на луѓето во зградата.

Член 6

Со проектирањето и изведувањето на оцаците за печки и котли во зградите, покрај конструктивната стабилност и противпожарната отпорност, мораат да се обезбедат и:

1) топлотна заштита на сидовите на делот на оцакот кој се наоѓа над највисокиот таван, во надворешните сидови на зградата или спрема негреаните простори на зградата, која мора да им одговара на условите за минималната топлотна заштита на надворешните делови на зградата;

2) провев во оцаците кој мора да му одговара на провевот пропишан за печките или котлите што се приклучуваат на односниот оцак;

3) одведување (дисперзија) на согорените гасови според условите определени со прописите за заштита на воздухот од загадување.

Член 7

Внатрешните површини на оцаците за печките и на котлите во зградата мораат да се изградуваат од материјал што е доволно отпорен против прудукти на согорување на употребеното гориво и кој обезбедува долготрајност на оцаците и котлите.

Член 8

Ако за печките или котлите се промени горивото, конструкцијата на оцаците односно котлите мора претходно да се провери и, по потреба, да се приспособи за употреба на новото гориво.

Член 9

Инвестиционата техничка документација на зградата мора да содржи проект на системот на загревањето на зградата.

Член 10

Печките за кои се користи тврдо или тековно гориво, гас или електрична енергија, кои непосредно ги загреваат просторите на зградата (индивидуални печки), во поглед на техничко-експлоатационите карактеристики мораат да им одговараат на условите пропишани со југословенскиот стандард за односниот вид печки.

Член 11

Индивидуалните печки, поставени во просториите во кои престојуваат луѓе, не смеат да се употребуваат:

1) ако предизвикуваат загревање на надворешниот воздух во степен поголем од допуштениот;

2) ако не спречуваат концентрација на јаглендиоксид и јаглен-моноксид, како и создавање експлозивни смески во просториите во кои се поставени;

3) ако немаат најмалку топлотен капацитет со кој се покриваат топлотните загуби во просторијата што ја загреваат;

4) ако не се снабдени со ознака за калоричната моќ, за степенот на користењето на горивото, за потребниот провев во оцакот и за видот на горивото односно топлотната енергија.

Индивидуалните печки конструирани за повеќе видови горива не смеат да се употребуваат, ако за користење на кое и да било од тие горива не се исполнети условите од ставот 1 на овој член.

Член 12

Одредбите на овој правилник ќе се применуваат на зградите чија изградба ќе започне по 31 јули 1970 година.

Член 13

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 7-5132/1

14 април 1970 година

Белград

Заменик

сојузен секретар за
стопанство,

Владо Јуричиќ, с. р.

346.

Врз основа на членот 6 став 1 од Законот за техничките меѓи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65 и 55/69) и членот 89 ст. 1 и 3 од Основниот закон за изградбата на инвестиционите објекти („Службен лист на СФРЈ“, бр. 20/67, 30/68 и 55/69), сојузниот секретар за стопанство пропишува

П РА В И Л Н И К

ЗА ТЕХНИЧКИТЕ МЕРКИ И УСЛОВИ ЗА ИЗГРАДБА НА ПРОСТОРИ И УРЕДИ ЗА СОБИРАЊЕ И ОДНЕСУВАЊЕ НА ОТПАДНИТЕ МАТЕРИИ ОД СТАНБЕНИТЕ ЗГРАДИ

Член 1

Со одредбите на овој правилник се пропишуваат техничките мерки и услови за изградба на простори и уреди за собирање и однесување на отпадните материи од станбените згради.

Член 2

Како отпадни материи, во смисла на овој правилник, се подразбираат:

- 1) неоргански материи што не се подложни на ферментација и чие разлагање е мошне бавно, како што се: минерални материи, хартија, стакло, керамика, pepел, платно, губре од чистење на стан, и сл.;
- 2) органски материи што се подложни на ферментација и на релативно брзо распаѓање, како што се: материи од животинско потекло, остатоци, на преработена и непреработена храна, коски, и сл.;
- 3) остатоци по поправки, — освен остатоци од градежни и завршни работи во згради, — остатоци од шлака од централно греење, индустриско-занаетчиски отпадоци во станбени згради, градинарско губре, помии, пцовисани животни и сл.

Не се сметаат како отпадни материи: чакал, вар, песок, шут и слично.

Член 3

Одредбите на овој правилник се применуваат на станбените згради во градски населби со над 10.000 жители, а на станбените згради во градски населби кои имаат до 10.000 жители само ако е тоа определено со одлука на општинското собрание.

Член 4

Секоја станбена зграда мора да има на погодено место простор односно просторија за сместување на садови (канти) за собирање на отпадните материи.

Член 5

Просторот за сместување на садови за собирање на отпадни материи може да биде:

1) на отворен простор, ако зградата нема уреди за собирање на губре (во понатамошниот текст: сместувалиште);

2) во зграда, ако зградата има уреди за отстранување на губрето (во понатамошниот текст: просторија за губре).

Член 6

Зградата што има приземје и повеќе од седум катови (II + 7) мора да има канали за отстранување на губрето и соодветни уреди.

Зградата од ставот 1 на овој член мора да има просторија за губре која мора да биде добро проветрувана и опремена со водоводна, канализациона и електрична инсталација. Оваа просторија мора да се наоѓа во самата зграда.

Подот на просторијата за губре мора да биде во височината на пристапниот коловоз, мерено на прагот на таа просторија.

Член 7

Просторијата за губре е одделна затворена просторија во која се сместени садови за собирање на отпадните материи. Големината на таа просторија се определува според видот, бројот и големината на садовите за собирање на отпадните материи.

Површината на основата на просторијата за губре се пресметува врз основа на стандардните мери на садовите за собирање на отпадните материи, зависно од бројот на становите во зградата, при што за сместување на еден сад во прегметката се зема најмалку површина од 0,5 m². За контејнерите со зафатнина 1.100 литри (1,1 m³) таа површина изнесува 3,00 m².

Член 8

Бројот на садовите за собирање на отпадните материи се определува според образецот:

$$N = \frac{Qd \cdot D \cdot K_2}{V \cdot K_1}$$

или

$$N = \frac{Qs \cdot S \cdot K_2}{V \cdot K_1}$$

каде што е:

D = број на домаќинствата во зградата;

S = број на станарите;

Qd = дневна количина на отпадните материи по едно домаќинство изразена во m³/ден;

Qs = дневна количина на отпадните материи по еден стан која не може да биде помала од два литра по еден станар на ден;

V = зафатнина на садот во m³;K₁ = коефициент на полнењето на садовите, кој изнесува околу 0,85;K₂ = зачестеност на одвозот, односно број на деновите за кои отпадните материи ќе се соберат до повторниот одвоз.

Бројот и видот на садовите за собирање на отпадните материи го определува организацијата за одржување на чистотата.

Член 9

Просторијата за губре мора да им одговара на прописите за хигиенско-техничка заштита и на прописите за заштита од пожар.

Просторијата за губре мора да има погоден приод од коловозот, како и директен влез однадвор.

Член 10

Проветрувањето на просториите за губре е природно или вештачко, преку покривот и вентилационите отвори на долниот дел на вратата на просторијата за губре кои мораат да имаат решетка или жичена мрежа.

Просторијата за ѓубре мора да има електрично осветление, приклучок на канализационата мрежа со Гајгер-сливник и со решетка во подот и едно место за точење со славина и холендер.

Член 11

Подот на просторијата за ѓубре мора да има пад од најмалку 2% спрема сливникот и мора да биде изработен од материјал отпорен на удир и абеење, кој издржува напрегање поради транспорт на садовите за собирање на отпадните материји. Одводот на водата од подот мора да биде обезбеден од затинање со отпадни материји.

Сидовите, плафонот, подот и вратата на просторијата за ѓубре мораат да бидат изработени од огноотпорен материјал. Сидовите до височина од 1,80 cm од подот, како и подот мораат да имаат облога која може лесно да се мие.

Член 12

Низ просторијата за ѓубре не смее да минува инсталацијата на централното греење, ниту во таа просторија смеат да се поставуваат приклучоци за гас и електрична мрежа, струјомери, гасомери и сл.

Просторијата за ѓубре смее да се користи само за собирање на отпадните материји.

Член 13

Просторијата за ѓубре мора да се дезинфикува:

- 1) во време од 1 октомври до 31 март — најмалку еднаш во три месеци;
- 2) во другите месеци — најмалку еднаш месечно.

Член 14

Сместувалиштето може да биде наполно одвоено од зградата или приклучено кон зградата (градежен објект), и може да се изгради:

- 1) како одделна просторија, или

2) како слободно поставено сместувалиште во вид на натстрешник, ниша, орман или сидани боксови, заштитени од сонце, мраз, атмосферски врнежи и ветер.

Ако сместувалиштето се изработува како одделна просторија, на изградбата на таквата просторија се применуваат одредбите на чл. 7 до 13 од овој правилник.

Сместувалиштето во слободен простор мора да има погоден приод и од коловозот не смее да биде оддалечено повеќе од 15,0 m. Пристапот до сместувалиштето мора да биде осветлен, поплочан, обезбеден од лизгање и без скали.

Член 15

Станбена зграда со приземје и со повеќе од седум катови мора да има канал за суво отстранување на отпадните материји од станот, кој е вертикално поставен и кој на врвот има уред за проветрување, а на секој кат — херметички затворен уред за уфрлање на отпадните материји во каналот (во писнатамошниот текст: каналот). Каналот се завршува во просторијата за ѓубре.

Член 16

Каналот се поставува надвор од станот, во простор што добро се проветрува, и не смее да се постави низ сидовите на просториите што служат за престој на луѓето.

Член 17

Каналот може да има тркалезен или повеќеаголен пресек.

Ако каналот има повеќеаголен пресек, внатрешните агли на каналот мораат да бидат заоблени, со полупречник на заоблувањето од најмалку 3,0 cm.

Чистиот отвор на пресекот на каналот зависи од бројот на катовите на зградата и неговиот пречник во ниеден правец не смее да биде помал од 40,0 cm.

Член 18

Во зграда која не служи само за живеење, или во зграда во која хартијата или амбалажата се претежен (главен) дел на отпадните материји, пречникот на чистиот пресек на отворот на каналот не смее да биде помал од 60,0 cm, а сидовите на каналот мораат да бидат изведени од огноотпорен материјал.

Амбалажата што е поголема од пресекот на отворот на каналот не смее да се става во каналот. Таквата амбалажа, добро спакувана, се става во сместувалиштето покрај кантите за собирање на отпадните материји.

Член 19

Внатрешните сидови на каналот мораат да бидат изведени од огноотпорен материјал кој е добар звучен изолатор, отпорен на механички удари и на хемиски влијанија на отпадните материји и кој не пропушта влага. Внатрешните сидови на каналот мораат да бидат мазни и наполно рамни, т. е. без никакви испади.

Член 20

Каналот на секој кат на зградата мора да има отвор за отинање.

Каналот не смее да пропушта миризба ниту прав и мора да биде звучно изолиран.

Во каналот мора да се вгради уред за чистење на каналот и за зајакнување на проветот.

Член 21

Каналот се проветрува непосредно или посредно.

Горниот завршеток на каналот мора да биде продолжен преку покривот на зградата најмалку за 1 m.

Каналот мора да биде изведен вертикално, без преломи, и мора да има ист пресек, почнувајќи од долниот излезен дел на каналот па до отворот за чистење на највисокиот кат на зградата.

Член 22

Уредот за уфрлање на отпадните материји во каналот мора да биде изведен од несогорлив материјал и мора добро да затина, така што да не пропушта миризба или прав, ниту при употребата да создава бука.

Уредот за уфрлање на отпадните материји во каналот мора да биде конструиран така што да го блокира (затвора) минувањето на отпадните материји за време додека капакот на тој уред е отворен, како и да го спречува уфрлањето во каналот на долги предмети.

Пречникот на чистиот отвор на пресекот на уредот за уфрлање на отпадните материји во каналот мора да биде помал од пречникот на чистиот отвор на пресекот на каналот за 10 cm, така што низ каналот да можат да минуваат само отпадните материји кои со својата големина нема да го затнат каналот.

Член 23

Уредите за уфрлање на отпадните материји во каналот се составен дел на каналот и се поставуваат на секој кат на зградата, и тоа надвор од станот, на место кое е пристапно и кое добро се проветрува.

Долниот отвор на каналот мора да се наоѓа толку над подот на сместувалиштето, што неприлично да можат да се поместуваат полните и празните садови за собирање на отпадните материји.

За приод кон уредот за уфрлање на отпадните материји во каналот се обезбедува одделен простор, кој мора да има уреди за проветрување и кој мора да има површина на подот најмалку од 1,00 m².

Ѓубрето мора да паѓа од каналот директно во садовите за отпадните материји.

Член 24

Отпадните материји се однесуваат од станбените згради со специјални возила, кои имаат автоматски натовар и во кои садовите се празнат без прав, а кои при работата не предизвикуваат бука.

Член 25

Отпадните материји од градските населби мораат да се исфрлаат така што со тоа да не се загрозува здравјето на граѓаните.

Исфрлање на отпадните материји во речните текови, езерата и морето, или на нивните брегови, не е допуштено.

Отпадните материји се исфрлаат надвор од градот на местата определени за тоа.

На местата на кои се исфрлаат отпадните материји мораат да се постават инсталации за секојдневно перење и дезинфикување на возилата за однесување на отпадните материји, за обезбедување вода за пиење и гаснење на пожар, а ако на тие места се работи и ноќе — и за електрично осветление.

Член 26

Одредбите на овој правилник ќе се применуваат при изградбата на станбени згради која ќе започне по 31 јули 1970 година.

Член 27

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 15-7881/1

17 јуни 1970 година

Белград

Заменик

сојузен секретар
за стопанство,

Владе Јурчиќ, с. р.

347.

Врз основа на членот 6 став 1 од Законот за техничките мерки („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65 и 55/69), сојузниот секретар за стопанство пропишува

П РА В И Л Н И К

ЗА ИЗМЕНА НА ПРОПИСИТЕ ЗА ЕЛЕКТРИЧНИТЕ ПОСТРОЈКИ НА НАДЗЕМНИ МЕСТА ЗАГРОЗЕНИ ОД ЕКСПЛОЗИВНИ СМЕСИ

Член 1

Во Прописите за електричните постројки на надземни места загрозени од експлозивни смеси (Додаток на „Службен лист на СФРЈ“, бр. 18/67), кои се составен дел на Правилникот за електричните постројки на надземни места загрозени од експлозивни смеси („Службен лист на СФРЈ“, бр. 18/67), точката 1.4 се брише.

Член 2

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 7732/1

19 мај 1970 година

Белград

Сојузен секретар за
стопанство,

д-р Боривоје Јелиќ, с. р.

348.

Врз основа на членот 7 став 4 од Законот за мерките за извршување на претсметката на средствата на федерацијата за инвестиции во стопанството за 1970 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 22/70), сојузниот секретар за финансии пропишува

У П А Т С Т В О

ЗА СОДРЖИНАТА, ФОРМАТА И АПОЕНИТЕ И ЗА НАЧИНОТ НА ИЗДАВАЊЕТО И ЗА АМОРТИЗАЦИЈАТА НА ОБВРЗНИЦИТЕ ЗА ПОКРИТИЕ НА ОБВРСКИТЕ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ЗА ИНВЕСТИЦИИ ВО СТОПАНСТВОТО ВО 1970 ГОДИНА

1. За покрите на обврските на федерацијата за инвестиции во стопанството од членот 7 став 1 точ. 1, 2 и 3, членот 8 став 3 и членот 9 од Законот за мерките за извршување на претсметката на средствата на федерацијата за инвестиции во стопанството за 1970 година федерацијата издава обврзници.

2. Обврзниците се издаваат во апоени од по 1.000, 5.000, 10.000 и 50.000 динари.

3. Обврзниците гласат на доносителот.

4. Обврзницата се состои од два дела: од планшот (талон) на обврзницата и четири купона врз основа на кои имателот на обврзницата го наплатува своето побарување од федерацијата по основ на отплата и камата по обврзницата.

5. Текстот на планшот (талонот) на обврзницата од лицето гласи:

„Серија ——— бр. ———

Социјалистичка Федеративна Република
Југославија

Обврзница

за покрите на обврските на федерацијата за инвестиции во стопанството за 1970 година

на динари (следи ознаката на номиналната вредност на обврзницата од 1.000, 5.000, 10.000 и 50.000 динари)

кој износ Социјалистичка Федеративна Република Југославија ќе му го исплати на доносителот на обврзницата во четири еднакви месечни рати, со 8% камата годишно, преку Народната банка на Југославија.

Првата отплата со каматата стасува на 31 март 1971 година.

Обврската на федерацијата по оваа обврзница се намирава врз основа на купоните кои се составен дел на оваа обврзница.

При исплатата на последниот купон се враќа планшот на обврзницата.

Со исплатата на купоните престанува обврската на федерацијата по оваа обврзница.

Датумот на издавањето на обврзницата е _____ 1970 година.

Белград

Сојузен секретар за финансии,
Јанко Смоле“.

6. Текстот на планшот (талонот) на обврзницата од опачината гласи:

„Оваа обврзница се издава врз основа на Законот за мерките за извршување на претсметката на средствата на федерацијата за инвестиции во стопанството за 1970 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 22/70).

Работите на издавањето и исплатата на обврзниците ги врши Народната банка на Југославија.

Каматата по овие обврзници тече од датумот на издавањето на обврзниците до нивната амортизација.

Правото на наплата на купоните застарува за три години од денот на нивната стасаност за наплата.“

7. Текстот на купонот број 1 на обврзницата од 1.000, 5.000, 10.000 односно 50.000 динари гласи:

„Купон број 1 Серија — бр. — на обврзницата за покривање на обврските на федерацијата за инвестиции во стопанството за 1970 година.

Отплатата Динари (следи ознака) на износот од 250, 1.250, 2.500 односно 12.500 динари) заедно со 8% камата годишно од — 1970 година, стасува за наплата на 31 март 1971 година.“

8. Текстот на купонот број 2 на обврзницата од 1.000, 5.000, 10.000 односно 50.000 динари гласи:

„Купон број 2 Серија — бр. — на обврзницата за покривање на обврските на федерацијата за инвестиции во стопанството за 1970 година.

Отплатата Динари (следи ознака на износот од 250, 1.250, 2.500 односно 12.500 динари) заедно со 8% камата годишно од — 1970 година, стасува за наплата на 30 април 1971 година.“

9. Текстот на купонот број 3 на обврзницата од 1.000, 5.000, 10.000 односно 50.000 динари гласи:

„Купон број 3 Серија — бр. — на обврзницата за покривање на обврските на федерацијата за инвестиции во стопанството за 1970 година.

Отплатата Динари (следи ознака на износот од 250, 1.250, 2.500 и 12.500 динари) заедно со 8% камата годишно од — 1970 година, стасува за наплата на 31 мај 1971 година.“

10. Текстот на купонот број 4 на обврзницата од 1.000, 5.000, 10.000 односно 50.000 динари гласи:

„Купон број 4 Серија — бр. — на обврзницата за покривање на обврските на федерацијата за инвестиции во стопанството за 1970 година.

Отплатата Динари (следи ознака на износот од 250, 1.250, 2.500 и 12.500 динари) заедно со 8% камата годишно од — 1970 година, стасува за наплата на 30 јуни 1970 година.“

11. Сите текстови на обврзниците наспоредно ќе се печатат на српскохрватски (кирилица и латиница), словенечки и македонски јазик.

12. Работите на издавањето и исплатата на обврзниците ги врши Народната банка на Југославија.

Начинот на издавањето и исплатата на обврзниците, како и надоместокот за вршење на тие работи, ќе се утврдат со договор кој, во смисла на одредбата на членот 7 став 5 од Законот за мерките за извршување на претсметката на средствата на федерацијата за инвестиции во стопанството за 1970 година, ќе го склучи сојузниот секретар за финансии со Народната банка на Југославија

13. Ова упатство влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 2-8332/1

17 јуни 1970 година

Белград

Сојузен секретар
за финансии,
Јанко Смоле, с. р.

349.

Врз основа на членот 12 од Основниот закон за статистиката („Службен лист на СФРЈ“, бр. 21/66), во врска со одредбите на редниот број 14 на Одделот Статистика на буџетот и општествените фондови — Служба на општественото книговодство — од Планот на статистичките истражувања за 1970 година, кој е составен дел на Одлуката за донесување на Планот на статистичките истражувања за 1970 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 53/69), генералниот директор на Службата на општественото книговодство донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА СОБИРАЊЕ ПОДАТОЦИ ЗА ОПШТЕСТВЕНИТЕ ФОНДОВИ

1. Од 6 до 25 јули 1970 година ќе се собираат податоци за општествените фондови за периодот јануари-јуни 1970 година, а од 1 до 20 октомври 1970 година — податоци за периодот јануари-септември 1970 година.

2. Со собирањето на податоците од точката 1 на ова решение ќе се опфатат следните општествени фондови:

1) средствата на заедничките резерви на стопанските организации, формирани според одредбите на Законот за формирањето и употребата на средствата на заедничките резерви на стопанските организации („Службен лист на СФРЈ“, бр. 9/61 и 22/62 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 47/63, 14/65, 12/67, 54/67, 30/68 и 50/68) и од Законот за формирање дополнителни средства за заеднички резерви на стопанските организации („Службен лист на СФРЈ“, бр. 35/65 и 57/65), односно фондовите на заедничките резерви ако е извршено нивно сообразување врз основа на одредбите на членот 7 од Општиот закон за формирањето и употребата на средствата на фондовите на заедничките резерви („Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/70);

2) средствата за образование и воспитување, формирани според одредбите на Општиот закон за финансиските средства за образование и воспитување („Службен лист на СФРЈ“, бр. 21/65 и 1/67);

3) средствата на општествено-политичките заедници за инвестиции во стопанството, формирани според членот 176 од Законот за банките и кредитните работи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65, 29/65, 4/66, 26/66, 1/67, 17/67, 54/67, 26/68, 50/68, 13/69, 42/69 и 55/69);

4) фондовите за развој на стопански недоволно развиените подрачја на републиките, основани врз основа на одредбите на главата VIII од Општествениот план на стопанскиот развој на Југославија од 1961 до 1965 година и главата XIII на Сојузниот општествен план за 1963 година;

5) Фондот на федерацијата за кредитирање на стопанскиот развој на стопански недоволно развиените републики и краишта, основан со Законот за Фондот на федерацијата за кредитирање на стопански недоволно развиените републики и краишта („Службен лист на СФРЈ“, бр. 8/65, 26/66, 23/66 и 32/68);

6) Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи, основан со Законот за Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 31/67);

7) фондовите од определени форми на општествена заштита на децата, основани според одредбите на Општиот закон за финансирање на определени форми на општествена заштита на децата („Службен лист на СФРЈ“, бр. 23/67, 54/67 и 55/69) и републичките закони;

8) средствата на заедниците за култура, основани со републички закони;

9) средствата за комунално уредување на земјиштето.

3. За фондовите од точката 2 на ова решение ќе се соберат податоци: за остварените приходи и извршените расходи и за нивната структура, за состојбата и движењето на слободните парични средства, за примените и дадените кредити по намени, за издвојувањата и враќањата од сметките на орочените и други издвоени средства, за состојбата на стасаните ненамирени обврски и стасаните ненаплатени побарувања со состојбата на последниот ден на периодот за кој се собираат податоците.

4. Податоците од точката 3 на ова решение се внесуваат во образецот „Ф“, кој ѝ се поднесува на филијалата на Службата на општественото книговодство кај која се води жиро-сметката на односниот фонд, и тоа во три примероци најдоцна до 25 јули 1970 година за периодот јануари-јуни 1970 година, односно најдоцна до 20 октомври 1970 година за периодот јануари-септември 1970 година.

Образецот од ставот 1 на оваа точка го утврдува Службата на општественото книговодство.

5. Собирањето на податоците според ова решение го организира и го спроведува Службата на општественото книговодство преку своите филијали.

6. Собраните податоци ќе служат исклучително за статистички цели.

7. Ова решение влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 49/1
23 јуни 1970 година
Белград

Генерален директор
на Службата
на општественото
книговодство,
Радован Макиќ, с. р.

По извршеното споредување со изворниот текст утврдено е дека во текстот на Правилникот за измени и дополненија на Правилникот за водење евиденција за прометот и за начинот на пресметување и плаќање на данокот на промет, објавен во „Службен лист на СФРЈ“, бр. 24/70, се поткраднале подолу наведените грешки, та се дава

ИСПРАВКА

НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА ВОДЕЊЕ ЕВИДЕНЦИЈА ЗА ПРОМЕТОТ И ЗА НАЧИНОТ НА ПРЕСМЕТУВАЊЕ И ПЛАЌАЊЕ НА ДАНОКОТ НА ПРОМЕТ

Во членот 9, во текстот на новиот член 42б, во одделот „Бокс“ по зборовите: „заштитна гума за заби,“ треба да се додадат изоставените зборови: „специјални боксерски чевли,“.

Во одделот „Пливање, скокање во вода и ватерполо“ по зборовите: „во вода,“ треба да се додаде зборот: „топки,“.

Во одделот „Борење“ по зборот: „кукли,“ треба да се додадат изоставените зборови: „специјални борачки чевли,“.

Од Сојузниот секретаријат за финансии, Белград, 4 јуни 1970 година.

РЕШЕНИЈА

Врз основа на точката 3 став 4 од Одлуката за основањето и работата на Генералниот секретаријат на Претседателот на Републиката („Службен лист на СФРЈ“, бр. 26/63 и 1/66), Претседателот на Републиката донесува

РЕШЕНИЕ ЗА РАЗРЕШУВАЊЕ НА ГЕНЕРАЛНИОТ СЕКРЕТАР НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА РЕПУБЛИКАТА

Се разрешува Владимир Поповиќ од должноста на генерален секретар на Претседателот на Републиката поради одење на работа во Советот на федерацијата.

Р. бр. 14
16 јуни 1970 година
Белград

Претседател на
Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

ОДЛИКУВАЊА

ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

врз основа на членот 217 точка 4 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија и членот 4 од Законот за одликувањата одлучува да се одликуваат за примерни заслуги и умешност во работата на развивањето постојан полет заради остварување на поставените задачи во единиците со кои раководат, како и за создавање услови за постигање исклучително добри успеси во своите единици и установи

СО ОРДЕН НА НАРОДНАТА АРМИЈА СО СРЕБРЕНА СВЕЗДА

капетанот I кл. на АВХ одбрана: Пешиќ Горче Мирослав;
капетанот I кл. на административна служба: Роца Иве Миле;
артилерискиот капетан I кл.: Спасојевиќ Жарка Павле;
техничкиот капетан I класа: Станковиќ Алексе Раде;
морнарискотехничкиот капетан: Ковиќ Марка Анте;
санитетскиот капетан: Мараш Бернарда Руди;
поручникот на фрегата: Вратњан Стевана Зоран;
воени служб. III кл. на финансиска служба: Крстичевиќ Стјепана Јуре;

за примерна работа на развивањето полет за остварување на поставените задачи, како и за покажување на старешинските и војничките особини што им служат за пример на другите

СО МЕДАЛ ЗА ВОЕНИ ЗАСЛУГИ

техничките поручници: Ѓириќ Милорада Богосав, Пејовиќ Ристе Божидар;
заставникот на сообраќајна служба: Чулар Иван Марко;
техничките постари водници I кл.: Бојовиќ Милана Миодраг, Муста Јована Виорел, Султановиќ Хусеин Ахмет;

интендантските постари водници I кл.: Чехиј Мехмеда Сеад, Вулекиќ Ђуре Божидар;

поморските постари водници I кл.: Гријак Стојана Драган, Мрачевиќ Милана Јован, Радовановиќ Здравка Предраг, Шукловиќ Андрије Жарко;

морнаричкотехничкиот постар водник I кл.: Мандић Николе Иван;

постариот водник I кл. на административна служба: Зораниќ Ивана Телесфор;

постарите водници на административна служба: Барлек Стјепана Фрањо, Босиљчиќ Тодора Анђелко, Кривокапиќ Спасоја Гојко, Марковиќ Валентина Марјан, Марковиќ Александра Сретен, Рамадановиќ Андрије Мирко;

постарите водници на финансиска служба: Бендериќ Милована Миодраг, Станковиќ Реље Миодраг;

пешадиските постари водници: Брачановиќ Радомира Милан, Стојановиќ Димитрија Драгиша, Тасиќ Костадина Светислав, Трбојевиќ Милића Мирко, Врбица Лазара Драгутин;

интендантските постари водници: Брониќ Ивана Марко, Павловиќ Миленција Миломир, Стојковиќ Драгољуба Бранислав, Шустер Ивана Вилим;

поморските постари водници: Црвенац Јосипа Мато, Хајдин Ђуре Драган, Марковиќ Ивана Томислав, Михајловиќ Љубе Петар, Петковиќ Момчила Милан, Радовиќ Јеврема Милић, Томљеновиќ Антона Стјепан, Варга Ивана Владимир;

морнаричкотехничките постари водници: Димитров Макса Богољуб, Кивела Павла Звонимир, Миленковиќ Радноја Александар, Радечиќ Николе Милан, Вукоја Ивана Стјепан;

техничките постари водници: Јеремиќ Цветка Владимир, Митровиќ Слободана Чедомир, Николовски Косте Воро, Златковиќ Добросава Тихомир;

постариот водник за врска: Ранчанов Ђорѓа Јане;

артилерискиот постар водник: Вујасиновиќ Луке Павле;

техничките водници I кл.: Алексовски Трајана Перко, Арбутина Станоја Вранко, Биорац Љубомира Мирољуб, Божиќ Станоја Драгољуб, Драговиќ Милутина Саво, Јариќ Стеве Чедомир, Кецељ Јоже Јожа, Кривокућа Добривоја Душан, Купрешанин Ђуре Милорад, Николиќ Василија Данило, Пандуревиќ Митра Слободан, Петровиќ Чедомира Видоје, Покрајац Митра Никола, Рајковиќ Милојка Драгослав, Симиќ Саве Миодраг, Соколов Илије Спас, Станковиќ Александра Будимир, Трајчевски Ристе Лењин, Зечевиќ Благоја Вранко, Златковиќ Јанићија Мирко;

пешадиските водници I кл.: Анастасов Трајка Грујица, Бањац Раде Драгољуб, Ђуриќ Јована Милош, Хафнер Франца Јоже, Каурин Крстана Душан, Маслаковиќ Љубомира Здравко, Мишиќ Крсте Гојко, Мркаљ Ђуре Љубан, Николиќ Стојмена Милко, Стојановиќ Драгослава Ратко, Шефчиќ Лазара Александар, Тасевиќ Веселина Павле;

поморските водници I кл.: Бањанин Немање Никола, Бац Јожета Јоже, Чадовски Ивана Владимир, Дапчевиќ Ристе Недељко, Дијаниќ Павла Иван, Џишиќ Павла Иван, Ђуриќ Ђорѓа Томислав, Глишиќ Велимира Радомир, Грабар Петра Иван, Грујиќ Душана Саво, Икониќ Спасоја Душан, Јахиќ Хаила Хамзалија, Јовановиќ Александра Слободан, Ковачевиќ Миливоја Милета, Марупиќ Данила Данило, Миличиќ Живанка Драгомир, Миликиќ Крсте Шпиро, Миливојевиќ Душана Срећко, Милованкиќ Смиљка Ратко, Мутак Габре Петар, Пејковиќ Радомира Предраг, Пејковиќ Радомира Велимир, Периќ Тодора Јован, Петковиќ Бранислава Миодраг, Петровиќ Дике Лука, Пиштељак Фрање Јосип, Поњевиќ Мирка Милорад, Поповски Андрије Димитрије, Стојлов Павла Кири, Шкрабиќ Стипе Анђелко, Власелиќ Николе Јосип;

морнаричкотехничките водници I кл.: Боровац Бранка Милорад, Брадашиќ Ловре Динко, Цукон Јосипа Базилио, Чуден Петра Петар, Ђорђевиќ Благоја Миодраг, Ђорђевиќ Николе Војин, Филиповиќ Љубише Обрен, Глигориќ Жарка Радивоје, Јукиќ Јосипа Перо, Качаревиќ Дервиша Смаил, Кешкиќ Стјепана Звонимир, Костадиновиќ Павла Мирко, Манојловиќ Драгомира Градислав, Марасовиќ Анте Душан, Марковиќ Бранка Милорад, Милавиц Ивана Иван, Пажин Миће Богдан, Полетановиќ Богдана Цвијо, Радивојевиќ Ђорѓа Лазар, Радовиќ Ивана Шиме, Рајиќ Спасе Симо, Сотишек Алојза Едвард, Станојевиќ Стојана Душан, Тешановиќ Стеве Слободан, Вела Јанеза Иван, Вела Вице Максим, Зетовиќ Јосипа Божо, Жампера Анте Шиме, Живановиќ Радована Лазар;

артилериските водници I кл.: Ђуриќ Рока Борислав, Марјановиќ Хранислава Мирослав, Симиќ Миладина Ђорђе;

водниците I кл. на административна служба: Ђосиќ Бошка Драгиша, Катаниќ Немање Милован, Крушковиќ Божицара Драгољуб, Томиќ Стојана Милета;

водниците I кл. на АВХО: Ђекиќ Петра Слободан, Рајковиќ Пенада Драгиша;

инженериските водници I кл.: Илиќ Радомира Ђорђе, Илиќ Ђорѓа Светозар, Јањанин Петра Илија; инжинериските водници I кл.: Јовановиќ Милана Јанко, Милованчевиќ Милоша Спасоје;

водниците I кл. на сообраќајна служба: Јовановиќ Петра Милисав, Пројиќ Анте Јозо, Рајковиќ Њићфора Јован, Тадиќ Ђуре Вранко;

водниците I кл. за врска: Митиќ Добривоја Мирослав, Павићевиќ Светомира Живомир, Ротар Рока Јожеф;

водниците I кл. на финансиска служба: Петров Јосифа Владимир, Зелиќ Мате Нико;

морнаричкотехничкиот водник: Павличиќ Ивана Никола;

санитетските воени службеници VI кл.: Андриќ-Кирићија Андрије Марија, Крижанац Николе Јованка, Трнски-Гвозденов Паје Љиљана;

воените службеници VI кл. на музичка сл.: Калеб Јере Анте, Русев Георгија Димитрије, Вучков Марије Момо, Настиќ Уроша Драган;

за особено истакнување во познавањето и вршењето на војничките должности и за примерно војничко држање

СО МЕДАЛ ЗА ВОЈНИЧКИ ДОБРОДЕТЕЛИ

водникот I кл. на АВХ одбрана: Ангеловски Благоја Гуго;

морнаричкотехничките водници I кл.: Бабиќ Младена Јован, Кнежевиќ Богдана Гојко, Миловановиќ Јована Миленко;

поморските водници I кл.: Демир Махмута Ибрахим, Шимунац Марка Стипе;

техничкиот водник I кл.: Петровиќ Љубомира Томислав;

десетарот: Батарело Томе Божо;

војниците: Басара Велимира Ненад, Брацоли Џемаила Абдула, Брадаш Панте Златомир, Буразер Грге Мијо, Дервишевиќ Садрије Шефкет, Јусиќ Муниба Мухамед, Клепиќ Луке Никола, Миловановиќ Драгана Цвијетин, Павићевиќ Милована Слободан, Пеку Целадина Енвер, Суботиќ Рада Милован, Тепавчевиќ Милана Милутин.

Бр. 202
22 декември 1968 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

**ПРЕТСЕДАТЕЛОТ
НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА
ЈУГОСЛАВИЈА**

врз основа на членот 217 точка 4 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија и членот 4 од Законот за одликувањата одлучува да се одликуваат за заслуги и постигнати успеси во работата од значење за социјалистичка изградба на земјата

СО ОРДЕН НА ТРУДОТ СО ЗЛАТЕН ВЕНЕЦ

Обрадовиќ Симе Стојадин;

СО ОРДЕН НА ТРУДОТ СО СРЕБРЕН ВЕНЕЦ

Банко Банета Слободан, Беговиќ Стефана Фердинанд, Филипи Јере Бошко, Југовиќ Петра Михајло, Одаловиќ Јова Петар, Петричевиќ Саве Илија, Зрниќ Душана Ђуро;

за примерно залагање и постигнати успеси во работата

СО МЕДАЛ НА ТРУДОТ

Анђелиќ Миодрага Радован, Босниќ Ива Раде, Бркан Пера Иван, Дасовиќ Ивана Томислав, Ђурђевиќ Ивана Милутин, Бузо Ахмета Мурат, Хамидовиќ Мехмеда Екрем, Хусеиновиќ Реџе Рамо, Ивошевич Илије Спасоје, Кривошија Мује Халид Кршанин Милија Томислав, Лазаревиќ Петра Живошав, Мариќ Видоја Драгиќ, Марковиќ Станоја Станимир, Мерла Антона Јован, Мешиќ Мује Ибрахим, Милановиќ Милана Радован, Мириќ Милета Мића, Мурановиќ Јануза Исмет, Новаковиќ Николе Димитрије, Пухмајер Алексе Бошко, Рибица Јосипа Антон, Средник Франца Фердо, Стојаковиќ Љубомира Стојан, Шиклиќ Мате Анте, Валко Александра Стеван, Витоли Мартина Аласио, Вујиќ Тодора Душан, Вулетиќ Тома Чедомир, Жујевиќ Светолика Миодраг.

Бр. 215
22 декември 1968 година
Белград

Претседател на
Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

ПРЕТСЕДАТЕЛОТ

**НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА
ЈУГОСЛАВИЈА**

врз основа на членот 217 точка 4 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија и членот 4 од Законот за одликувањата одлучува да се одликуваат за заслуги и постигнати успеси во работата од значење за социјалистичка изградба на земјата

**СО ОРДЕН ЗАСЛУГИ ЗА НАРОД СО СРЕБРЕНИ
ЗРАЦИ**

Шимац Ђуро;

СО ОРДЕН НА ТРУДОТ СО СРЕБРЕН ВЕНЕЦ

Блажековиќ Мартин, Блажинчиќ Мијо, Боровиќ Франсо, Гавриловиќ Саво, Годиќ Рудолф, Хечиновиќ Ивица, Хорват Франсо, Коберац Стјепан, Криштофиќ Франсо, Михаљевиќ Вилим, Можник Слав-

ко, Мужевиќ Казимир, Новак Франсо, Орсаг Иван, Палиќ Антон, Радошевиќ Славко, Ваџа Стјепан; за примерно залагање и постигнати успеси во работата

СО МЕДАЛ НА ТРУДОТ

Богдановиќ Новак, Брезак Славко, Цар Драгутин, Чикан Иван, Хајдаревиќ Андрија, Хлебец Владимир, Хорватин Драго, Ивас Јурај, Иванковиќ Иван, Качаревиќ Миодраг, Кршуљ Никола, Кучек Андро, Лозер Бранко, Марушиќ Франсо, Матајиќ Никола, Мишиќ Јован, Муминовиќ Мехмед, Муслиќ Арслан, Обраниќ Андрија, Ореховац Владо, Осрењак Драгутин, Пајан Матија, Превендар Алојз, Пушкариќ Јосип, Сермек Јосип, Станиќ Никола, Шантек Јосип, Штеќиќ Ђуро, Шврака Неџо, Толиќ Мијат, Врбаниќ Иван.

Бр. 216
20 декември 1968 година
Белград

Претседател на
Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

СОДРЖИНА

337.) Основен закон за општественото планирање	725
338. Закон за дополненија на Законот за средствата на работните организации	728
339. Закон за измена на Законот за банките и кредитните работи	728
340. Одлука за одобрување на претсметката на приходите и распоредот на приходите на посебната сметка на Сојузниот хидрометеоролошки завод за 1970 година	729
341. Резолуција за политиката на развојот на водостопанството на Југославија	729
342. Автентично толкување на членот 126в став 1 од Основниот закон за осигурувањето и осигурителните организации	733
343. Одлука за измена на Одлуката за постапката за склучување спогодби на стопанските организации за соработка во надворешнотрговскиот промет	733
344. Правилник за измени и дополненија на Правилникот за уредите и опремата за возилата што сообраќаат на патиштата и за техничките услови за определени уреди на тие возила	733
345. Правилник за техничките мерки и услови за топлотната енергија во зградите	737
346. Правилник за техничките мерки и услови за изградба на простори и уреди за собирање и однесување на отпадните материји од станбените згради	738
347. Правилник за измена на Прописите за електричните постројки на надземни места загрозуени од експлозивни смеси	740
348. Упатство за содржината, формата и апоените и за начинот на издавањето и за амортизацијата на обврзниците за покривање на обврските на федерацијата за инвестиции во стопанството во 1970 година	740
349. Решение за собирање податоци за општествените фондови	741
Исправка на Правилникот за измени и дополненија на Правилникот за водење евиденција за прометот и за начинот на пресметување и плаќање на данокот на промет	742